

BOUSOVÁK

Dvuměsíčník ♦ Ročník 59 ♦ číslo 3/2023

Zpravodaj města Dolního Bousova

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

konečně se nám počasí malinko umoudřuje, jarní dny jsou v plném proudu. Dovolte mi, abych vás poinformoval o novinkách a plánech, které se připravují nebo jsou už v realizaci.

Kulturní akce

Nejdříve bych se zastavil u kulturních akcí, které proběhly nebo se uskutečnily v nejbližší době. Nejprve bych chtěl poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravách a organizaci *čarodějnic*. V příjemném počasí a v krásném prostředí v areálu Na Školništi se mohly děti dostatečně vyřádit. Program jako tradičně připravil spolek Junák – český skaut 1. oddíl Dolní Bousov s moderátorem akce Pepou Kodrikem. Občerstvení po celou dobu konání akce zajistili ve svém stánku členové Rady města. Další úspěšnou akcí byl další *vojenský den* v našem městě, který se konal 7. 5. 2023. Pomalu se akce dostává do podvědomí občanů v širokém okolí, o čemž nás přesvědčila letošní vysoká návštěvnost.

Akce probíhá ve spolupráci se spolkem SPVH Sever 2013 v čele s panem Jaroslavem Balatkou, místním občanem. Návštěvníci se mohli pokochat vojenskou technikou z doby 1. a 2. světové války, ukázkami dvou bitev, které byly doprovázeny přelety historických letadel z leteckého muzea z Mladé Boleslavi. Akci moderoval Pepa Kodrik a k poslechu hrála hudební skupina K-Band.

/pokračování na straně 3/

Žáci z dolnobousovského čtenářského klubu na knižním veletrhu Svět knihy v Praze.

Čtenářské kluby na Světě knihy

Je čtvrtek ráno, vstávám nezvykle brzy. Vim, že na mne na nádraží bude čekat devět čtenářů – Iva, Eliška, Matěj, Anežka, Klárka, Johanka, Nikolka, Laura a Stela. Nechci je zklamat a přijít pozdě. Nesmí nám ujet vlak, čeká nás výlet do Prahy na knižní veletrh – Svět knihy. Po pravdě i já se nemohu dočkat, až mne pohltí veletržní atmosféra a stánky plné knih. Těším se, až si prohlédnu knižní novinky mých oblíbených nakladatelství – Host, Portál, Absynt, Baobab, Meander, Argo atd. Po příjezdu na Výstaviště řádně opáskování vstupujeme do areálu. Jako první kupuji u Národní knihovny hru – *Knihovna? Národní!* Občerstvena kávou propadnu nástrahám nakladatelství Prostor, do tašky si ukládám rovnou tři knihy a tetelím se blahem nad knižním úlovkem. Po třetí hodině opouštíme

výstavní prostory, čeká nás dlouhá cesta domů. Ve vlaku všichni otevíráme nově zakoupení knihy, doplňujeme pracovní listy, sdílíme své dojmy.

Páteční ráno probíhá ve stejné režii. Mírím tento týden podruhé a ne naposledy na Svět knihy. Cestou na mne dalších devět čtenářů (Pepa, Adam Hav., Matěj, Šimon, Adam Her., Kačka Š., Kačka V., Kačka P., Dominika) chrlí spousty otázek. S touto skupinou to bude legrace, napadá mne. Nemýlím se, skáčou do řeči, neposedí skoro celý den, ale to jejich nadšení vše přebije. Pevně věřím, že se všichni vrátí v pořádku. Bloumám po stáncích a nemohu si vybrat knihu. Kupodivu nakonec neodjízdim s prázdnou, odkupuji si od Kačky knihu, kterou si nerozvážně koupila.

/pokračování na straně 17/

25. dubna byla odhalena pamětní deska Josefu Valentovi na domě č.p. 225 v Brodecké ulici

Bechov - další investiční akcí je oprava hřbitovní zdi a revitalizace okolí hřbitova - duben 2023

Vě středu 10. května vybíraly dobrovolnice z 9. třídy peníze pro celorepublikovou sbírku Liga proti rakovině. Děkujeme.

Pietní akt u Pomníku padlých 7. květen 2023 Dolní Bousov

Střehom - v dubnu začala rekonstrukce mostu přes Klenici

Tradičně 30. dubna 2023 proběhlo pálení čarodějnic Na Školništi v Dolním Bousově

Vojenský den Na Školništi - 7. květen 2023

Zaměstnanec údržby města František Neuman při práci na výměně oplocení kolem areálu koupaliště - duben 2023

Slovo starosty

/dokončení ze strany 1/

Po ukončení akce proběhla pieta a položení věnců u pomníků padlých na místním hřbitově za asistence členů spolku Junák - český skaut Dolní Bousov. Krátce zde vystoupil také pěvecký sbor Stojmír-Bendl. Už nyní můžeme prozradit, že se připravuje ve spolupráci se spolkem SPVH Sever 2013 program na příští rok, který se bude konat 5. 5. 2024. Další kulturní akce, která teprve proběhne, bude dětský den tentokrát ve stylu „country“ neboli **Westernový den v Dolním Bousově**. Pro děti bude připraven bohatý program. Soutěže o ceny, atrakce, ukázky kování koní, ukázky práskání bičem, vyjíždky na koních atd., k poslechu bude hrát country kapela. Dětský den se bude tentokrát konat v areálu fotbalového hřiště v sobotu 17. 6. 2023 od 15 hodin. Jste všichni srdečně zváni a nejlépe oblečení v country stylu.

Investiční akce

V minulém čísle jsem vám nastínil, které investiční akce se rozeběhnou v první polovině letošního roku. Některé byly již zahájeny a některé již dokončeny. Do konce května bude dokončena oprava mostu přes Klenici v obci **Střehom**. Práce provedla firma Berounský Facility & Garden Services. V rámci rekonstrukce byla provedena oprava a nátěry mostové konstrukce, oprava zábradlí a zejména výměna pojezdových pražců za nové. Náklady na opravu byly hrazeny z rozpočtu města v celkové výši 492.752 Kč s DPH. Most je od 16. 5. schopen plného zatížení. Nyní bude následovat II. etapa, jejíž součástí je zpevnění pískovcových základů a sanace vymletého svahu poblíž mostu. Součástí prací bude též výsadba zeleně na budoucí zpevnění přilehlých břehů.

V místní části **Bechov** byly zahájeny práce na opravě hřbitovní zdi a márnice na místním hřbitově. Zatím je odstraněna stará omítka stávajících zdí. Práce budou pokračovat v průběhu června. Stejný osud čeká i místní hasičárnu, která čeká na svoji rekonstrukci několik let. Zatím jsou odstraněny venkovní omítky. Čeká se na pokračování dalších plánovaných prací. Nutno podotknout, že ke konečnému dílu velkou měrou přispějí v rámci brigád členové spolku dobrovolných hasičů. Odborné práce provádí na obou akcích Pavel

Vacek. Část nákladů na opravu hřbitovní zdi by mohla být pokrytá dotace z programu Ministerstva zemědělství. Město podalo žádost a čeká, zda bude úspěšné či nikoliv. Vše se dozvíme v průběhu letních měsíců.

V našem městě se v červnu rozeběhnou práce s vybudováním **volnočasového areálu a odpočinkové zóny v areálu v Břízkách** na Školništi. Jak bylo avizováno již dříve, součástí projektu bude vybudování dráhy pro in-line bruslení, sportoviště pro požární sport, veřejná zeleň, mobiliář a částečné veřejné osvětlení, které bude sloužit pouze k nasvícení dráhy v podvečerních časech zejména v době krátkých podzimních a jarních dnů. V měsíci dubnu proběhlo výběrové řízení na zhotovitele akce. Město oslovilo tři uchazeče, Firmu Svoboda Dolní Bousov s.r.o., COLAS CZ a.s. a Stavotrans s.r.o. Mnichovo Hradiště. Nabídky podaly všechny oslovené firmy v tomto pořadí: 1. Svoboda Dolní Bousov s.r.o. ve výši 4.909.352 Kč bez DPH, 2. Stavotrans s.r.o. Mnichovo Hradiště ve výši 4.940.983 Kč bez DPH a 3. COLAS CZ a.s. ve výši 4 998 945 Kč bez DPH. Rada města schválila výsledky výběrového řízení a doporučila uzavřít smlouvu o dílo s nejvýhodnějším uchazečem. Projekt bude financován z rozpočtu města. Část nákladů pokryje dotace z grantu ŠKODA Auto ve výši půl milionu korun. Město se pokusí ještě získat dotaci na sportoviště a volnočasové areály z grantů společnosti ČEZ. Žádost bude podána během měsíce června. Celý projekt by měl být dokončen do konce měsíce září letošního roku. S tímto projektem souvisí i probíhající prá-

ce na koupališti. Nejdříve byla zredukována nebezpečná veřejná zeleň, z poloviny opraveno stávající oplocení a další drobné úpravy areálu, které by měly zpříjemnit pobyt v letních měsících. Další práce budou pokračovat na podzim a v příštím roce po vybudování in-line dráhy.

Další výběrové řízení proběhlo na **výměnu povrchu stávajícího hřiště s umělým povrchem**. Povrch je již za zenitem životnosti a neplní svůj účel hlavně v deštivých dnech, kdy nepropouští vodu. Hřiště bylo vybudováno v roce 2008–2009. Životnost těchto povrchů je 8–10 let... Hřiště je využíváno celoročně jak veřejností, spolky, tak základní školou při hodinách tělesné výchovy. Město vypsalo na výměnu povrchu výběrové řízení. Nabídky podaly tři firmy. Linhart spol. s r.o. Brandýs nad Labem ve výši 1.002.182 Kč s DPH, BENIKSPORT s.r.o. Praha 6 ve výši 1.048.344 Kč s DPH a ROYAL TECH s.r.o. Pardubice ve výši 1.129.535 Kč s DPH. Na základě podaných nabídek smlouva o dílo byla podepsána s firmou Linhart spol. s r.o. Výměna povrchu a nutné opravy tartanu proběhnou o letních prázdninách. Na tento projekt město žádalo o dotaci. Tentokrát z programů Středočeského kraje, bohužel žádost byla neúspěšná. Proto jsme se pokusili zažádat o dotaci opět z grantů společnosti ČEZ. Žádost byla podána v květnu a nyní čekáme na výsledný verdikt.

Město se dlouhodobě věnuje veřejné zeleni, zejména **navrácení ovocných stromů do okolní krajiny**. V minulosti se zrealizovalo několik projektů, které jsou vidět v našem okolí. Nejinak tomu bude i letos. V závěru loňského roku a během zimy město zpracovalo pod vedením zahradnice paní Adamové tři projekty, které by měly být realizovány v letošním roce. Jedná se o vysazení ovocných stromů podél krajské komunikace Dolní Bousov - Vlčí Pole, dále se jedná o obnovu zeleně a výsadbu stromů v areálu v Břízkách, která by měla plynule navázat na budoucí in-line dráhu. A posledním projektem je výsadba zeleně podél náhonu v místní části Bechov. Na všechny uvedené projekty podalo město žádost o dotaci z grantů ŠKODA Auto na veřejnou zeleň a bylo stoprocentně úspěšné, což je velký úspěch. ŠKODA Auto přispěje na projekty celkovou částkou 183.000,-Kč. Čeká nás na podzim hodně práce, akce na výsadbu budou opět organizovány s podporou veřejnosti.

Projekty mimo kompetenci města

Nyní bych se zmínil o projektech, které jsou mimo plánovací a rozhodovací procesy města. Jedná zejména **opravu povrchu krajské komunikace mezi Dolním Bousovem a Vlčím Polem** v úseku od železničního přejezdu na konci našeho města přes místní část Vlčí Pole až na hranici rozhraní krajů Středočeského a Královohradecského. Práce budou zahájeny v polovině června a potrvají zhruba měsíc. Veškeré informace budou uveřejněny na úřední desce města. Několik málo dní bude Mezi Bousovem a Vlčím Polem bohužel úplná uzavírka a občané budou muset využít objízdných tras. Investorem je Středočeský kraj, který bude prostřednictvím zhotovitele informovat všechny občany o průběhu plánovaných oprav. Bohužel se nepodařilo do projektu zařadit opravu krajské komunikace od křižovatky u „zrcadla“ k železničnímu přejezdu. Máme přislíbeno, že bude součástí II. etapy opravy této krajské komunikace. Součástí projektu by mělo být též přebudování stávající křižovatky. Zatím se pracuje na projektové dokumentaci. Doba realizace zatím není známa.

Dalším projekt, který jde mimo město, je **modernizace vodovodu v místní části Střehom**. Investorem je majitel vodovodu a dodavatel pitné vody společnost VOS Jičín. Práce probíhají od poloviny května a občané jsou o všem informováni.

Oprava krajské komunikace Dolní Bousov – Obrubce, letitý evergreen... nyní probíhají intenzivní jednání mezi zástupci města, projekční kanceláří a vlastníkem komunikace Středočeským krajem. Bylo prodloženo stavební povolení, dokončuje se výkup pozemků od soukromých vlastníků. Pokud by se vše podařilo dotáhnout v letošním roce, tak realizace opravy je naplánována na rok 2024. Všichni víme, že takových slibů jsme měli již několik, ale naděje umírá poslední a budeme doufat.

Po několika urgencích a jednání se podařilo přesvědčit správce vodního toku Kotelská strouha Lesy České republiky, s.p. o **vyčištění koryta a břehů v úseku od rybníku Zvolínek** po vyústění do potoka Klenice na fotbalovém stadionu. Zejména při bleskových povodních hrozí zaplavení přilehlých nemovitostí a újmě na majetku. Práce by se měly rozeběhnout v nejbližší době.

Podněty občanů

Ještě bych se chtěl zmínit o projektu opravy lávky přes Klenici před domem s pečovatelskou službou, který se realizoval v roce 2020. Jsme kritizováni za provedení lávky a zejména za povrch, který je zejména v zimních měsících a při dešti velmi kluzký. Kritika je oprávněná a město ji přijímá. Projekt byl proveden v souladu se schválenou projektovou dokumentací. Už během realizace i po realizaci jsme na toto nešťastné řešení upozorňovali společně se zhotovitelem. Bohužel projektant si stál za svým. Nyní po dvou letech bude po dohodě povrch zdrsňen tak, aby byl dostatečně bezpečný pro všechny uživatele lávky. Město oslovilo zhotovitele a domluvilo se na zlepšení povrchu. Změna bude provedena v nejbližší době dle volných kapacit firmy.

Přeji všem krásný začátek léta a pohodu.

*Miroslav Boček
starosta města*

Volební fejeton II. – reakce

V úvodu bychom chtěli podotknout, že nebývá tak úplně zvykem reagovat na nepodepsaný článek. Reagovat na „Volební fejeton II.“ uveřejněný v Bousováků č. 2/2023 již však musíme, neboť obsahuje mnoho nepřesností a zavádějících údajů.

V Dolním Bousově je celkem 5 volebních okrsků: volební okrsek č. 1 – dům s pečovatelskou službou, volební okrsek č. 2 – hasičská zbrojnice, volební okrsek č. 3 – Horní Bousov, volební okrsek č. 4 – Bechov, volební okrsek č. 5 – Vlčí Pole. Výše zmíněný fejeton se týká volebních okrsků č. 1 a č. 2.

Do roku 2013 byly volební okrsky stanoveny tak, že ve volebním okrsku č. 1 (dům s pečovatelskou službou) byli zapsáni voliči s počátečními písmeny příjmení A–K, ve volebním okrsku č. 2 (hasičská zbrojnice) voliči s počátečními písmeny L–Ž. Toto rozdělení bylo stanoveno s ohledem na počty voličů v obou volebních okrscích. Z toho vyplývá, že i před změnou stanovení volebních okrsků v roce 2014 byli někte-

ří voliči z domu s pečovatelskou službou zapsáni ve stálém seznamu voličů ve volebním okrsku č. 2 a museli tedy k volbám docházet do hasičské zbrojnice.

A nyní k současnému rozdělení. Zákon č. 222/2012 Sb., kterým se mění volební zákony, ukládá povinnost vést volební okrsky v RÚIAN (Registr územní identifikace, adres a nemovitostí) prostřednictvím Informačního systému územní identifikace.

Volební okrsky se v souladu s platným zákonem vytvářejí tak, aby zahrnovaly přibližně 1 000 voličů. Volební okrsky jsou vymezeny ve vektorové (grafické podobě), jejich správu vykonává Český úřad zeměměřičský a katastrální. Okrsky jsou tvořeny ucelenými bloky. Volební okrsky lze měnit pouze v případech stanovených v § 26 odst. 1 zák. č. 491/2001 Sb.:

a) zvýšení nebo snížení počtu voličů ve volebním okrsku o jednu třetinu,

b) změny hranic obce v místech, kde je území této obce osídleno,

c) změny hranic městských obvodů nebo městských částí,

d) kdy hranice volebního obvodu okrsku není shodná s hranicí volebního obvodu pro volby do Senátu nebo volebního obvodu pro volby do zastupitelstev obcí.

Při zápisu např. nového obyvatele do evidence obyvatel, je automaticky přiřazen do volebního okrsku uvedeného v seznamu RÚIAN.

A nyní k problematice voličských průkazů. Volič má možnost požádat o voličský průkaz několika způsoby:

1) Osobně nejpozději 2 dny předem dnem voleb – v tomto případě se nevyžaduje písemná žádost. Obecní úřad, který je oprávněn voličský průkaz vydat, o žádosti voliče po prokázání totožnosti učiní úřední záznam, ve kterém potřebné údaje uvede. Voličský průkaz se vydává ihned.

2) Podáním doručeným nejpozději 7 dnů předem dnem voleb – v listinné podobě opatřené úředně ověřeným podpisem voliče nebo v elektronické podobě zasláné

pouze prostřednictvím datové schránky voliče. Při ověření podpisu u správních úřadů lze využít osvobození od správného poplatku podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. f) zákona č.634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, jež stanoví, že od poplatků jsou osvobozeny úkony pro účely využití volebního práva.

3) Přes portál občana - po přihlášení do Portálu občana volič vytvoří žádost a přes datovou schránku ji zašle příslušnému obecnímu úřadu.

Voličský průkaz se voliči předá osobně, nebo se předá osobě, která se prokáže plnou mocí s ověřeným podpisem voliče žádajícího o vydání voličského průkazu, anebo se zašle voliči na jím uvedenou adresu.

Tolik všeobecně k voličským průkazům. Obyvatelé domu s pečovatelskou službou však ani jednu z možností využít nemusí. Jim totiž stačí nahlásit v ob-

dobí před volbami městskému úřadu nebo ve dnech voleb volební komisi, že chtějí využít svého volebního práva a příslušná volební komise za nimi přijde. Takto mohou požádat o přenosnou volební schránku voliči ze všech okrsků a hojně toho využívají (např. obyvatelé Domova seniorů Vlčí Pole). Tak jednoduché to je.

Dále bychom chtěli uvést, že volební průkaz neslouží k experimentování, nýbrž se v různých typech voleb užívá k umožnění volby těm voličům, kteří ve dnech voleb nemohou volit ve svém volebním okrsku z důvodu např. služební cesty, dovolené apod.

Tímto považujeme problematiku volebních okrsků a voličských průkazů za dostatečně objasněnou.

*Pavel Kula, tajemník
Marcela Jelínková, matrikářka
pověřené úřední osoby na úseku voleb*

Odpadový sloupek

Na třídění textilu můžete vydělat

V Dolním Bousově proběhla výměna několika kontejnerů na sběr textilu za modernější kontejner firmy TextilEco.

Do nových sběrných boxů můžete vkládat oděvy, boty, hračky a mnoho dalšího, co v domácnosti již nenachází využití, ale jiným lidem může posloužit. Každý rok „vyprodukuje“ jeden člověk 16 kg oděvů a textilu. Každá obec s tisíci obyvateli „vyprodukuje“ ročně plně naložený kamion šatstva a bot.

To, co do sběrných boxů odložíte, je odvezeno do specializovaného závodu v Boskovicih, kde vše pečlivě roztřídí a hledá se pro věci další využití. Roztřídí se vše do těchto hlavních skupin: první z nich je kategorie pro opětovné použití = v obchodech s pomalou módou - second handy, druhá skupina je textil pro průmysl a recyklaci, třetí kategorií je ekologické a energetické využití pro znečištěné a nerecyklovatelné oděvy, boty a další. Firma TextilEco také dodává materiál pro chráněné dílny a lokální módní návrháře. V součtu je obsah kontejnerů tříděn do více jak 200 kategorií. Bez této ohromné práce by nebylo možné tolik oděvů zachránit. A také proto je nesmírně důležité vkládat do boxů výše uvedené zabalené v pytli nebo například ve staré nákupní tašce, aby nedocházelo ke znečištění při transportu a zbytečnému znehodnocení vloženého textilu a dalších domácích potřeb.

Krátce z Bousovska

Odhalení desky i křest knihy se vydařily. V úterý 25. dubna se uskutečnila velice zajímavá akce. Nejprve byla odhalena na domě čp 225 v Brodecké ulici pamětní deska Josefu Valentovi (18. 3. 1829 – 4. 4. 1896), velké osobnosti kulturního života v Dolním Bousově ve druhé polovině 19. století. Spoluzakladatel Stojmíra, ochotnického divadla a městské knihovny byl povoláním kovář. Jeho největším počinem byla kronika, nazvaná po něm Valentova, v níž zachytil události v městě po dobu svého života, ale i starší informace z dnes ztracené farní kroniky. Účastníky přivítal starosta města Miroslav Boček, zazpíval Stojmír-Bendl, o Josefu Valentovi krátce pohovořil Miloslav Ječný. Pamětní desku odhalili Věra Laurinová a Miroslav Ottomanský. Josef Valenta je jejich prapradědeček. Velký dík patří majiteli nemovitosti Vadimu Laskavému za to, že na ní dovolil umístit pamětní desku.

Poté se konal v podkroví knihovny křest knihy Ochotnické divadlo na Dolnobousovsku. Ta mapuje historii ochotníků nejen v Dolním Bousově, ale ve všech obcích v okolí od Dobšína a Kamenice až po Domousnice a Veselice. O vzniku knihy pohovořil její autor Miloslav Ječný, poté následovala beseda s herečkou Sabínou Laurinovou, praprapravnučkou Josefa Valenty. Její odpovědi na řadu otázek byly svižné, vtipné a několik desítek návštěvníků je sledovalo s velkým zaujetím. Došlo i na otázky z řad diváků. Poté paní Sabina spolu se starostou Bočkem a autorem Ječným pokřtila dvanáctý svazek Bousovské regionální knihovničky. Květinami a právě pokřtěnou knihou byly oceněny osobnosti ochotnického divadla v Dolním Bousově. Za Jindřišku Exnerovou, nejjobsazovanější a nejpopulárnější herečku doby mezi válkami, ocenění převzala její vnučka Alice Matuchová. Za práci v loutkovém divadle Obce baráčníků si pro sebe i svého manžela Milana a tchána Josefa převzala oceně-

ni Zita Štajerová. A za dlouholetou práci se školním divadelním souborem Šuvičky byla oceněna Jindřiška Sůvová.

Následovala autogramiáda paní Sabiny, společné focení se známou herečkou a povídání přítomných u malého občerstvení. Součástí akce byla i výstava dokumentů a fotografií o ochotnickém divadle. Knihu Ochotnické divadlo na Dolnobousovsku, která má 270 stran a k tisku ji připravila Dita Říhová, si můžete za 200 Kč zakoupit v Infocentru.

M. Ječný

Poděkování. Děkuji panu Miroslavu Ječnému a starostovi města Bousova za knihu Ochotnické divadlo na Dolnobousovsku, kterou pokřtila Sabinka Laurinová. Za krásné fotky díky panu Stránskému.

Z. Štajerová

Proběhl zápis do základní školy. Ve dnech 4.-5.4. 2023 proběhl zápis předškoláků do prvních tříd. Celkem se k zápisu dostavilo 64 dětí. Prvního září nastoupí do školy 50 prvňáčků. Ostatních 14 dětí dostalo odklad školní docházky. Už teď se na nové prvňáčky všichni moc těší.

Mgr. K. Karnová

Další kulturní odpoledne v DPS. V pátek 14. dubna 2023 mělo pokračovat kulturní odpoledne v domově seniorů se skladatelem, zpěvákem a kytaristou Pavlem Půtou. Ale z vážných zdravotních důvodů se musel na poslední chvíli omluvit. A tak narychlo přijal pozvání do Dolního Bousova taktéž pražský písničkář, skladatel a kytarista František Vlček. Začínal v 80. letech u tradičních trampských písní a od 90. let inklinuje spíše k humorným písničkám. Rozezpíval celou jídelnu známými evergreeny a sklídl tím obrovský aplaus. Napomohli tomu hlavně přítomní manželé

Vackovi, kteří jsou členy místního pěveckého sboru Stojmír. Připravili Ota Vaníček a Beatrice Albrecht.

R. Stránský

Dobry den všem,

úvodem bych ráda napsala, že Dolní Bousov je město, které vzkvétá a kde se daří dávat věci do pořádku. Až na jednu – a tou je lávka v blízkosti Domu s pečovatelskou službou.

Čím déle je tato „opravená“ lávka v provozu a čím déle po ní chodím, tím více ve mně narůstá naštvání. Prosim Vás, jak mohla být tato lávka v tomto stavu vůbec zkolaudována? Pokud teda vůbec byla zkolaudována? Pokud je to myšleno jako lávka pro pěší, zůstává rozum stát nad tím, že je natřená povrchem, který je tak kluzký. Lávka, v blízkosti domu se staršími obyvateli, lávka, která je velmi využívána staršími lidmi, protože to je hlavní cesta na hřbitov... a takhle kluzký povrch? To si nikdo z vedení města doposavad nevšiml, že za sychravého počasí jdou staří lidé raději po silnici než by riskovali pád na této kluzké lávce? Nejen, že já ty lidi viděla, jak jdou raději po silnici, ale mohu i citovat nejmenovanou starou paní: „Já jdu raději po silnici, po tom se nedá jít, voni se snad zbláznili.“

Další velmi zarážející věcí je zábradlí u lávky. Prosim Vás, koho napadalo instalovat na lávku pro pěší zábradlí, jaké se vidí u železničních přejezdů?! Kde je nějaká bezpečnost chodců? Pokaždé (téměř denně), když po lávce procházím se synem na odrážedle, tak pokaždé trnu, že jestli mu to tady uklouzne a proletí tím zábradlím, jak ho budu lovit...

Ať se bavím, s kým se bavím, nenarazila jsem doposud na nikoho, kdo by byl s touto „opravenou“ lávkou spokojený! Možná tak děti, že je na tom baví dělat smyky...

Celá tato záležitost je velmi podivná a už jsem se setkala i s tímto názorem: „Prosim tě, dyť v tom jen vyprali náký peníze, ty tomu snad věříš, že tenhle paskvil mohl stát 2 miliony nebo kolik to psali!“ Konec citace. Obyvatelku (mladá žena) nebudu jmenovat, nemám její svolení.

Druhý palčivý bod je, že na celé „stezce pro pěší“ od Domu s pečovatelskou službou jsou nainstalovány pouho-pouhé dva odpadkové koše – a oba jsou jen po železničním přejezdu. Za železničním přejezdem není odpadkový koš ani jeden! A podle toho to tam také vypadá – odpadky se válí úplně všude! Pak se to jednou za čas

poseká tráva plechovky obaly všechno dohromady, shrabe se to a je uklizeno. Jsem přesvědčena o tom, že instalace alespoň jednoho odpadkového koše od železničního přejezdu dále směrem k Továrenskému rybníku, sníží počet odpadků naházených mimo. Je mi jasné, že ne všechny odpadky skončí opravdu v koši, a že se tím zvýší nároky na technické služby – přibude jim další koš na vývoz – ale nikdo už nebude mít jediný důvod odhodit odpadek jen tak do trávy nebo ho utopit v rybníce.

A do třetice (ono, jak často člověk píše na úřad) – dětské hřiště u fotbalového stadionu. Prosim Vás, bylo by možné nainstalovat nějaký nový hrací prvek? Dolní Bousov je město fotbalu. Je nás hodně rodičů, kteří doprovázíme děti na fotbalové tréninky a zápasy, a při nich zároveň potřebujeme nějak zabavit mladší sourozence... Nechci, aby to teď vyznělo nějak „jedovatě“, ale pokud se mohl za dost velké peníze pořídit kopací stůl, přes který jsem teda ještě neviděla nikoho opravdu kopat – zato slouží jako lavička a přelézačka pro mládež (dost drahá lavička!) – nebyly by nějaké peníze, za které by se mohl pořídit nový hrací prvek pro děti? Spousta rodičů by to velmi ocenila!

Prosim, aby byl tento článek otištěn v časopise Bousovák. Jsem přesvědčena o tom, že všechny, kteří lávku využívají a nadávají na ni všude kolem – málokdo má ale odvahu obrátit se na patřičná místa - zajímá, jak se to s tou lávkou vůbec mohlo stát. A hlavně: Co bude uděláno pro nápravu? I odpovědi na další dvě otázky jistě zajímají také více lidí.

Děkuji a jsem s pozdravem,

J. Nechvátalová

Reakci vedení města na výše uvedený článek si můžete přečíst v závěru článku Slovo starosty, který začíná na straně 1.

red.

Netopýři v knihovně. Příjemné páteční odpoledne 24. 3. jsme strávili v podkroví městské knihovny a infocentra, kam za námi přijela paní Cepáková z ČESONU. V úvodu jsme se podívali na kreslený příběh o netopýrech, odkud jsme se dověděli, jak tito letouni žijí, jaké používají úkryty a které lidské aktivity je ohrožují. Beseda pokračovala promítáním detailních fotografií těchto zajímavých savců. V nočním světle fotograf skvěle zachytil, jak tenouček je kožnaté netopýří křídlo. Skvěle byly

vidět i všechny kůstky dlouhých tenkých prstů. Na rozdíl od nás lidí mají netopýři celkem malý palec, který spíše připomíná háček. Dověděli jsme se, jakým způsobem se netopýr orientuje v prostoru, jak probíhá netopýří rok, kdy a jak se netopýři rozmnožují. Záběry novorozenech mláďat nás všechny překvapily, jsou na nich „holé kůžičky“, nevidoucí a bez srsti. Když matky letí za potravou, nechávají mláďata v kolonii. Ta se seskupí do jednoho chumlu, aby se navzájem zahřívala. A po návratu probíhá hledání a vítání.

Zajímavé byly i fotky nejmenšího a největšího létavce. Nejmenší netopýr thajský je velikosti čmeláka, kdežto kaloň z Malajsie váží cca 1 kg a rozpětí křídel má 170 cm. Prohlédli jsme si některé z 25 druhů našich netopýřů, bezpečně od nich rozlišíme i dva druhy vrápenců, kteří se u nás vyskytují.

Vyvrcholením programu bylo setkání s handicapovanými samičkami netopýřů rezavých, Zdeničkou a Terezkou. Nejen, že si je děti směly pohladit, ale měly možnost je také nakrmit moučnými červy. V závěru děti dostaly netopýří sešity pro starší i mladší školáky, plné zábavných úkolů o netopýrech a s netopýři.

Těšíme se, že využijeme jeden z průzkumnických batůžků, kdy pomocí detektoru zvuků vysílaných netopýři určíme jejich druh. Protože je v Bousově spousta rybníků a stromů, je tu i velké množství netopýřů. Také provedeme kontrolu netopýří

budky, kterou jsme si sami vyrobili a je už několik let instalovaná na jednom ze stromů, které lemují hráz Továrenské nádrže.

P. Bartková

Kulturní program v DPS. Pokračování kulturního odpoledne v jídelně domu s pečovatelskou službou se uskutečnilo 22. března 2023. Tentokrát do Dolního Bousova přijel bývalý režisér a scénárista **Václav Junek**, který dlouhodobě pracoval pro Českou televizi a řadu let strávil jako odpovědný ředitel pražské Lucerny. Zejména po listopadu 1989 se věnoval výkonné produkci, režii, dramaturgii a literární práci. Během své kariéry vytvořil řadu dokumentárních audiovizuálních děl a scénických pořadů. Václav Junek vyrostl v rodině akademického malíře a grafika Václava Junka, spolukreslíře Rychlých šípů. Sám se celý život pohyboval v uměleckém světě a v současné době je hlavně spisovatelem a publicistou. Napsal nespočet knih, nejen o historických událostech, ale i o mnoha uměleckých osobnostech o kterých nám zde povyprávěl. Uvedu například Velké televizní Silvestry Vladimíra Menšíka, v hledišti s řadou významných představitelů české populární herecké a hudební scény.

Program jako vždy připravil a moderoval Ota Vaníček a o hudební doprovod se postarala Beatrice Albrecht.

R. Stránský

Odešla MUDr. Mahulena Čejková

Do probouzejícího se jara přiletěla ze severu Čech smutná zpráva: 21. dubna 2023 zemřela v Děčíně ve věku 86 let paní MUDr. Mahulena Čejková, vnučka oblíbeného dolnobousovského lékaře a kulturního pracovníka MUDr. Františka Vaňka. Její otec Josef Daniček (1903–1987) byl právníkem Živnobanky, matka Sylva Daničková-Vaňková (1909–1982) se stala učitelkou a spisovatelkou. Dobře známe i Mahuleninu sestru Sylvu Daničkovou, herečku, novinářku a spisovatelku, věrnou Bousovačku.

Mahulena se narodila 23. srpna 1936 v Mladé Boleslavi. Absolvovala v roce 1954 Akademické gymnázium v Praze a po maturitě Fakultu všeobecného lékařství Univerzity Karlovy. Provádala se za MUDr. Pavla Čejku (1932–2018), oba působili v Děčíně. Paní Mahulena zde byla oblíbenou obvodní a závodní lékařkou.

Výraznou osobností se stala po listopadu 1989. Patřila k vedoucím osobnostem Občanského fóra, byla členkou městské rady v Děčíně a poslankyní Sněmovny lidu Federálního shromáždění. Jako přesvědčená demokratka se po rozštěpení Občanského fóra stala členkou menšinového Občanského hnutí a jeho pokračo-

Mahulena Čejková. By Ben Skála, Benfoto - Own work, CC BY-SA 3.0, <https://commons.wikimedia.org/>

vání Svobodných demokratů. Přispívala do časopisu Inforum. Setkávali jsme se na celostátních akcích a vždy jsme přítom vzpomínali i na Sobotku a Dolní Bousov. Působila také jako synodní kurátorka Českobratrské církve evangelické. Uznáním její celoživotní práce bylo udělení Ceny města Děčína za významnou činnost v oblasti veřejného života roku 2015.

Paní doktorka měla kromě své práce ráda turistiku, kulturu, zpěv. Svědčí o tom třeba její kniha Po stopách památek reformace v České republice z roku 2013. Pamatuji i jeden zájezd, který přivedla na Staré Hrady a účastníci se sborovým zpěvem ochotně zapojili do kulturního programu. Občas jsme si napsali, občas jsem si přečetl její příspěvek v Bousováku. Kratičkou vzpomínkou přispěla i do nejnovější knihy Miloslava Ječného Ochotnické divadlo na Dolnobousovsku, v níž si oživila své účinkování v dětském představení. Pak přišlo už jen smutné oznámení, právě v den, kdy tato kniha byla uvítána bousovskou veřejností...

Paní doktorko, budiž Vám česká země lehkou! Nezapomeneme.

Karol Bílek

Nejhorší ve střední Evropě

Přemýšlíte, o čem bude řeč? Předpokládám, že mnohé z vás, kteří musíte denně nebo alespoň jednou za čas absolvovat cestu do Mladé Boleslavi, napadne, že řeč bude o silnici. Respektive o veřejné komunikaci, která toto hrdé pojmenování nese. Ale zcela neprávem. O silnici vlastně nemůže být řeč. Komunikaci III. třídy vedoucí z Obrubců do Dolního Bousova by více odpovídalo označení „čtvrtá cenová skupina“. A pokud někdo z vás stále ještě není v obraze, snad vám pomůže popis této trasy. Jedná se o 4 056 metrů cesty plné výmolů, hlubokých kráterů, nezpevněné krajnice, menších i větších kamenů uvolňujících se ze silničních děr, několika příliš zúžených úseků či míst se špatným nakloněním vozovky.

Ať už se vracíte odkudkoliv, z nákupu, z výletu či z dovolené, vždycky vás čeká šok. Alespoň já vždy pozapomenu, že ta naše silnička je skutečně jednička. Je neomylně první mezi nejhoršími. Obzvláště úsek mezi Obrubcemi a Bechovem. Cesta kolem hřbitova byla odpradáвна doprovázena různými mýty a pověstmi. V jednadvacátém století přibyl horor.

Pravda, abychom Ředitelství silnic a dálnic České republiky nekřivdili, musíme přiznat, že sem je každoročně vyslána „záplatovací četa“. Nevím, zda je jejím cílem zamáznout na pár týdnů největší prolákliny, nebo ukázat alespoň „dobrou vůli“ nebo zavřít pusu nám, občanům. Jako bychom slyšeli: „Nestěžujte

si, vždyť vám tam každý rok někoho pošleme!“ Ale „záplaty“ nemají bohužel ani výdrž trvanlivého salámu. Je to s nimi stejné jako s naší trpělivostí. Ještě že si nemůžou automobily a motocykly a jízdní kola stěžovat. To by bylo nářku, úpění a nemocenských!

Možná, že když už se musíme smířit s danou situací, mohli bychom ji využít ke svému prospěchu. Chcete zažít něco neobvyklého? Přijďte k nám! To, co uvidíte tady, nevidíte nikde jinde. To, co zažijete u nás, nikde jinde nezažijete. Máte rádi slalom? Holdujete motokrosu? Lákají vás závody na úzkých silničkách? Milujete nepředvídané? Je libo nějaké překvapení? A co takhle boj o holý život? Ano? Přijďte! To vše v jednom a ještě víc vám můžeme slíbit. Stačí dát v Obrubcích blinkr, otočit volantem a vydat se na „stezku

odvahy“. Zaručeně budete spokojeni! Ti méně odvážní mohou zvolit opačný směr. V čem je jeho výhoda? No přece v tom, že se můžete před cestou u svatého Václava pomodlit!

Ale teď vážně. Nezdá se vám, že už by bylo na čase, po těch dlouhých desít-

kách let, kdy se „naše“ silnička řadí mezi ty hrůzostrašné, aby došlo ke změně? Pro začátek navrhuji pozvat do Dolního Bousova všechny, kteří o projektu stavby nové silnice rozhodují. Posadila bych je do nějakého staršího vozu, špatně odpruženého, za deště, za mlhy, kdy to klouže a je špatná

viditelnost... Možná, že by to krajské mocipány konečně přimělo k činu.

P.S. V době mezi vznikem a vydáním tohoto článku dostala vozovka nové záplaty. Takže stačí zapojit selský rozum: Nové silnice se prostě hned tak nedočkáme.

Ingrid Mendlíková

Je firma Martina Pitra začátek proměny?

Pokud jedete z Dolního Bousova směrem na Sobotku, za továrenskými rybníky se vpravo téměř kilometr táhne bývalý areál cukrovaru, v pozdějších letech sídlo Technolenu, Strojtexu či armády. Dnes je část využívána firmami Dobos a VOP Josefa Turka, prostory nedávne Proclimy chátrají a proměnu nejvzdálenější části bývalého vojenského areálu nešlo v minulých dvou letech přehlédnout. Sklady podél silnice se dočkaly celkové rekonstrukce, na konci areálu vyrostla mohutná budova. Vloni se úprav dočkalo i okolí stavby. Pokud jste jeli okolo před několika měsíci, nemohli jste přehlédnout svítící objekt a mnoho osobních aut parkujících před ním. A na velkých banerech nabízejících práci, název firmy – MPZ MB s.r.o. Název, který donedávna znali především obyvatelé Rohatska, kde firma měla své výrobní prostory. Dnes jsou banery sundané a podél silnice rychle roste nová přístavba haly, která bude určená pro hydraulický lis, svařovnu a vypalovací zařízení.

Je to vlastně paradox. Bousováci to berou tak, že je firma v Bousově, ale ona je v katastru obce Osek, tedy vlastně v okrese Jičín a kraji Královéhradeckém. O samotné firmě, o stavbě nového areálu i o zaměření výroby jsem si povídal s jednatelem a majitelem firmy MPZ MB s.r.o., panem Martinem Pitrem. **Nejprve mě zajímalo, co vlastně písmena v názvu znamenají.** „To jsou iniciály mé maminky a zet tam zůstalo z doby, kdy jsme plánovali mít „jen“ zámečnictví.“

Proč jste se rozhodli opustit areál na Rohatsku a postavit nový objekt? „Prostory na Rohatsku už pro nás byly malé a rozšíření nebylo možné. Věděli jsme, že pokud chceme firmu rozvíjet, musíme výrobní prostory zvětšit. Chtěli jsme něco v rámci Dolnobousovska, aby kolegové, kteří pracovali na Rohatsku, nemuseli dramaticky měnit místo, kam dojíždí. My jsme nejprve uvažovali o koupi areálu bývalého Strojte-

xu. Byli jsme i v jednání s jeho vlastníky, ale objevily se dva zásadní problémy. Náklady na demolice stávajících objektů by byly tak velké, že i při využití dotace z EU by to pro nás bylo neprofinancovatelné. Druhou věcí je fakt, že náš provoz je do určité míry hlučný. Po zkušenostech z Rohatska byla rozhodující možnost umístění mimo zástavbu a snadný příjezd kamionů. Areál bývalého Strojtexu není jednoduchý areál, investiční potřeby tam jsou obrovské. I při realizování projektů spojených s brownfieldem tam musí vstoupit opravdu silný investor, protože náklady budou velké. Proto jsem nakonec začal jednat o využití objektů po armádě. Po realizaci koupě dva roky trvalo vytvoření projektu a získání evropských dotací a další rok a půl se stavělo. Jedna dotace byla na stavbu budovy, což bylo poměrně složité. Měli jsme komplikace s projektem i územním plánem obce Osek. Potřebovali jsme budovu šestnáct metrů vysokou. A Osek půl roku před vydáním stavebního povolení změnil územní plán, který umožňoval stavbu jen deset metrů vysokou. Takže se

to dost zkomplikovalo, ale během téměř dvou let se vše podařilo vyřešit. Pak máme dotaci na nákup strojního vybavení, která byla spojená s výstavbou. Třetí dotace je na dva vývojové produkty. My vytváříme stroj, který by ze starých nepoužitelných palet vyráběl dřevěné brikety. Žádat o dotaci znamená spoustu papírování, ale není to neřešitelná věc. Zároveň od počátku probíhala rekonstrukce stávajících skladových prostor. Většina objektů byla z plechu, což usnadnilo bourání. Zůstal jen betonový skelet, který se znovu opláští, zateplil a udělaly nové podlahy. Efektivním způsobem jsme z bývalých skladů vojenské techniky udělali sklady odpovídající dnešním normám. Tyto prostory nemají velkou světlou výšku, není tedy problém je vytápět. Což dnes velmi oceňuji.“

V názvu máte zámečnictví. Věnujete se pouze jemu, nebo i něčemu jinému? „Zámečnictví v názvu sice máme, ale posunuli jsme se směrem do automatizace výroby. To znamená, že naším nosným programem je návrh procesu automatizace výroby daného produktu, výroba

potřebného vybavení pro stavbu pracoviště nebo celé automatické výrobní linky, jeho montáž a uvedení do trvalého provozu. Velmi často probíhá montáž zařízení o víkendech a svátcích nebo o celozávodní dovolené našeho zákazníka. Důležitá je pečlivá příprava a poté efektivita montáže, aby zákazníkovi nevznikly zbytečné prostroje. Naším zákazníkem je nyní Škoda Auto, ale i řada dalších firem z automobilového průmyslu. Pracujeme především pro svařovny.“

Pokud jsem dobře pochopil, musíte mít kvalitní vývojovou a projekční část firmy. „V projektantech máme silné zázemí. Musíme mít konstruktéry, simulanty procesů, výpočtaře, programátory k obráběcím strojům, lidi s technickým myšlením. Věkový průměr našich zaměstnanců je poměrně nízký, asi pětadvacet let. Získávat nové, kvalitní zaměstnance není jednoduché. Hodnoty, které platily před deseti lety při rozhodování o zaměstnání, dnes neplatí. Charakter práce je sice flexibilní, ale zároveň stresující, vyžadující počítačové a softwarové znalosti i dobrý vztah k zákazníkovi. Zaměstnancům samozřejmě nabízíme různé benefity. Náš benefitní program je nadstandardní – smlouva na dobu neurčitou, 5 týdnů dovolené, příspěvek za narození dítěte, životní a pracovní výročí, 13. plat, mimořádná odměna za doporučení nového zaměstnance, jazykové a odborné vzdělávání, příspěvek na penzijní nebo životní připojištění, firemní akce, mimořádné odměny za mimořádné víkendové směny. Nealkoholické nápoje na pracovišti i příspěvek na stravování. Nemáme závodní kuchyni, kde by se vařilo, ale jídelnu, kam se dováží kva-

litní obědy ze sobotecké restaurace Pošta. Případně si mohou kolegové nechat vydat stravenky, pokud jsou často na cestách a nemají možnost využít jídelnu.“

Z jak širokého okolí jsou Vaši zaměstnanci? „Momentálně máme kolem sedmdesáti zaměstnanců plus asi padesát externích spolupracovníků. Snažíme se cílit především na oblast Bousovska, Sobotecka a Jičinska, tedy směrem na Hradec Králové. V Mladé Boleslavi je automobilka se svými platy velkou konkurencí. Získávat nové zaměstnance se nám docela daří, přestože jako technická firma máme vysoké nároky na zaměstnance. Protože děláme poměrně sofistikované věci, potřebujeme kvalitní a renomované lidi. Když z deseti uchazečů splní jeden naše požadavky, je to úspěch. Personální oddělení se pravidelně účastní ukončení školního roku na jičínských průmyslovce, byli i v Liberci na několika technických školách.“

V názvu firmy je zámečnictví. Děláte ho ještě? „Samozřejmě. Nyní jsme třeba dokončili projekt pro Draspol – vrata, zámečnické prvky pro schodiště. Opravujeme různé drobné věci pro lidi z okolí, byť v malé míře. Ale ona naše vlastní činnost vyžaduje zámečnictví. Výsledné produkty jsou svařené z železa nebo pásovin. Máme asi patnáct kvalitních zámečnicků, kteří vše dobře zvládají. Přidaná hodnota ale nejsou například vrata, ale nějaký přípravek, manipulátor či jednocelový stroj, což je mnohem složitější.“

Jak jste se vyrovnali s velkým nárůstem cen používaných materiálů? „To jde hodně těžko. Musí se to samozřejmě promítnout do cen zakázek. Snažíme se být firma, kte-

ré nemá extrémní režie především v oblasti vedení a řízení firmy, tak nám zdražování způsobilo jen menší starosti.“

V čem vidíte budoucnost firmy? „To je v dnešní době klíčová otázka. My jsme momentálně hodně orientováni na automobilový průmysl. V příštím roce bychom chtěli asi třicet procent kapacity přeměrovat jiným směrem. Chtěli bychom vytvářet stroje pro farmaceutický průmysl či procesy spojené s potravinářstvím. Letos jsme začali i s logistikou a skladováním a stále hledáme segment výroby, který by nebyl závislý na automobilovém průmyslu. To se musíme snažit realizovat v co nejvyšší míře.“

Na více otázek již nebyl čas – na Martina Pitru čekala další pracovní porada. Ještě stihl předat mě Janu Votrubicovi, který mě provedl objektem. Prosklené kanceláře obepínají vysokou výrobní budovu ve směru od Matic i z její zadní strany. A samotná výrobní hala? Její délka je sto metrů, dominantou je jeřábová dráha s nosností 32 tun. Stojí v ní řada frézek, soustruhů, CNC obráběcích strojů a dalších, na nichž se vyrábí komponenty potřebné pro finální výrobky. Součástí haly jsou i prostory, kde montáž probíhá, i sklad materiálu.

Firma MPZ MB s.r.o. vyvíjí a realizuje robotická pracoviště, svařovací linky a manipulátory, tedy složité výrobky s vysokou přidanou hodnotou. Zda se jí podaří své zaměření přesměrovat od automobilového průmyslu do jiných oblastí, ukáže čas. Ale po setkání s majitelem i letmém nahlédnutí do její činnosti si myslím, že se to podaří a firma bude nabízet možnosti zajímavého zaměstnání.

Miloslav Ječný

Výročí arcibiskupa Antonína Příchovského

14. dubna 2023 v 18 hodin jsme si na děkanství v Sobotce připomněli 230. výročí úmrtí pražského arcibiskupa a primase českého Antonína Petra Příchovského z Příchovic. Kromě Arnošta z Pardubic to byla nejvýznamnější církevní osobnost působící v našem kraji. Po vysvěcení na kněze totiž začínal své kněžské působení jako kaplan a zanedlouho děkan v Sobotce. A proč si ho připomínáme i v Dolním Bousově? Protože to byl i zdejší farář.

Situace po třicetileté válce totiž byla ještě dlouho neutěšená, což se projevovalo i v situaci katolické církve. Bylo málo kněží, a tak sobotecký pan děkan obhospodařoval i neobsazené, dříve samostatné farnosti Libošovice, Mladějov, Samsinu, Markvartice, Dolní Bousov, Řitonice a Všeborsko (nemluví o farnostech, které v pohusitském období zanikly trvale (Vlčí Pole, Křížánek, Osek, Nepřívěc). Umíte si představit, že na toto území o velikosti

pozdějšího soboteckého okresu musel stačit jediný kněz, který v některých letech neměl ani kaplana?

Situace se zlepšila pozvolna až koncem 17. století a až po roce 1720 se mohlo přikročit k pozvolnému obsazování opuštěných farních obvodů, nejprve v Markvarticích a pak v Dolním Bousově. Ale o tom až někdy jindy. Nyní se vraťme k osobnosti děkana Přichovského.

Narodil se 28. srpna 1707 v jihozápadních Čechách ve Svojsíně (pro zajímavost:

i tam si 14. dubna 2023 v 18 hodin připomněli jeho výročí). Bohosloví vystudoval v Římě, po návratu byl v Praze vysvěcen a roku 1731 vyslán na své první působiště jako kaplan do Sobotky. Po smrti děkana Jana Augustina Krause se stal roku 1733 jeho nástupcem. Pomáhali mu dva kaplani, takže se mohl věnovat i dalšímu studiu, v roce 1735 získal titul doktora bohosloví ThDr. Nadřízení poznali jeho schopnosti, a tak již roku 1739 odešel do Prahy jako děkan svatovítské kapituly, pak se kromě

dalších hodností stal pražským světicím biskupem, roku 1753 biskupem královéhradeckým a od roku 1763 působil třicet let jako pražský arcibiskup. V této funkci korunoval na české krále Leopolda II. a Františka I. Zasloužil se o vydávání českých knih včetně nového překladu Bible a na Hradčanech na něho upomíná novostavba arcibiskupského paláce. Zemřel 14. dubna 1793 v Praze, pohřben je v arcibiskupské hrobce chrámu sv. Víta v Praze.

Karol Bílek

Válečné události v památníku dolnobousovských četníků

Rok 1939 počíná neblahou předtuchou nebezpečí pro ČSR. Každý hledí se strachem budoucnosti vstříc. Již dne 15. března 1939 vstupuje německé vojsko na českou půdu a rychle se valí ku Praze. Rozhlasem nařizuje se, aby byl všude zachován klid a varuje před incidenty. Hitler jako vůdce německé říše vstupuje se svými žoldněři do Prahy a obsazuje pražský hrad. V ten den odtrhli se Slovinci od naší republiky a prohlásili se za samostatný stát. Prezidentem Slovenské republiky byl jmenován farář říms. kat. Dr. Josef Tiso. Veškerí Češi dlíci na Slovensku, ať v úřadech nebo dílnách, jichž bylo několik tisíc, museli ihned Slovensko opustit. Mnozí z nich byli insultováni a dostali se do Čech jen oklikou přes Rumunsko, Polsko nebo Maďarsko. Velká část těchto repatriantů musela svůj veškerý majetek na Slovensku zanechat a vrátila se do Čech pouze s tlumkem na zádech.

Příchodem Němců do Čech byly četnictvu odebrány pušky a obyvatelstvo bylo vyzváno pod trestem smrti k odevzdání veškerých střelných, bodných a sečných zbraní. České vojsko bylo ze svých kasáren propuštěno a kasárna obsadili Němci. Válečný neb vojenský materiál odváželi Němci z Čech a Moravy do Říše. Čechy a Morava byly nazvány „Protektorátem“. Vysoké školy v Protektorátě byly uzavřeny a studenti dáni z větší části do koncentračních táborů, kde většina z nich podlehla útrapám tyranie. Spolky, které jen trochu připomínaly češtví, byly rozpuštěny a jejich majetek sebrali Němci. Jakékoliv bus-

ty nebo vyobrazení bývalého prezidenta Masaryka nebo prezidenta Beneše, nebo znaky Sokola, musely se ihned z veřejných míst odstranit. Zdejší inteligence, která stála v popředí českých spolků, byla pozatýkána a dána do koncentračních táborů v Řiši (Buchenwald, Dachau apod.), kde mnozí trpěli 4 roky a jiní až do konce války.

Hned na počátku okupace Čech zřídily se v Protektorátu tak zvané úřady práce, jejichž vedoucími byli převážně Němci a další pomahači byli Češi, ale němcofilové. Tyto úřady volaly český lid, z něhož měli obavu, aby v zemi nedělal revoluci, na práci do Říše, kde je zaměstnávaly nejhoršími a nejpodradnějšími pracemi. Jelikož po zavření vysokých škol následovalo zavření i některých škol středních i obecných, byli učitelé a profesori nasazeni do práce s krumpáčem a motykou, a tak týráni dlouhohodinovou denní prací. Ponejvíce konali opevňovací práce v Řiši i v Protektorátě.

Měla-li německá armáda někdy v boji úspěch, musely se vyvěšovat německé prapory s hákovým křížem na čelném místě, kdežto prapor československý na podřadně, to je levé straně. Den 15. 3., který Němci oslavovali jakožto prvé vítězství v Čechách, musel se každoročně oslavovat vyvěšením praporů v celém protektorátu.

Na radiopřijímače musely se připevnit štítky s nápisem, že poslech cizího rozhlasu trestá se smrtí. Také mnoho osob bylo pro poslech cizího rozhlasu usmrčeno a velká část lidu trápena dlouholetými tresty v koncentračních táborech.

Bylo nařízeno sbírání starého papíru, železa a barevných kovů, k čemuž byla zvláště školní dítká nucena pod pohrůžkou špatné známky z mravů, pokud nepřinesou několik kilogramů měsíčně. V březnu 1942 musely se sejmout všechny těžší zvony z kostelních věží a odevzdat k válečné potřebě. Zde v Dolním Bousově byly zvony 4, z nichž umíráček, který vážil 17 kg, byl zde ponechán, kdežto 3 těžké zvony musely být odevzdány. Byl mezi nimi i zvon, který v minulé světové válce památkový úřad chránil, jelikož byl z roku 1655, ale tentokrát veškeré intervence a prosby byly marny. Tyto zvony vážily 510, 429 a 310 kilogramů. Rovněž v Markvarticích musely se tři zvony odevzdat. Tyto tři zvony vážily dohromady 666 kilogramů. Podobně tomu bylo i ve farnosti všebořské. V žádné vesnici nesměl zvonek zůstat, aby nebylo ani na poplach čím zvonit.

Ceny životních potřeb stále víc a víc stoupaly, čímž se rozmáhal černý obchod. Mouka 1 kg stál 40–50 K, máslo 1 kg za 500–600 K, jedno vejce 15–20 K, maso 300–500 K. Mnozí rolníci vítali tento stav bída a neměli slitování s dělníky, kteří sem dojížděli z Kladna, Prahy apod. Ještě horší však byli někteří obchodníci, kteří záviděli chudému lidu. Vyskytl se případ, že když dva železniční zaměstnanci z Prahy přijeli pro mouku do mlýna ku Strakovi v Bechově, povolal kdosi telefonicky Gestapo z Jičína. Tito přijeli autem ve chvíli, když se nasedalo do vlaku ku Praze. Oba železniční zaměstnanci byli přivedeni na zdejší četnickou stanici, kde hrubým způsobem

byli častováni, ale výtkám a výhrůžkám Gestapa neušlo ani četnictvo. Byly zavedeny potravinové listky, na které většina obyvatelstva nemohla být živa. Každému občanu bylo vyměřeno, mnoho-li smí sníst. Tak ani brambor nesměl nikdo dostat tolik, kolik by si přál. A v této největší tísní a nouzi osvědčili se zdejší mlynáři, ač věděli, že jim hrozí krutý trest, bude-li někdo přistižen, až ponese mouku na černo ze mlýna. Přes veškeré výstrahy mouku prodávali, aneb rolníkům třeba i třikrát semleli na jeden a týž výkaz. Obilí muselo se vymílat na 96 procent a s každým povozem musel jít do mlýna úřední orgán, který byl zodpovědný za to, že se nevezze ze mlýna více, než je předepsáno. Každý mlynář měl určený v týdnu jeden den, kdy smí mletí přijímat a vydávat. Žalostný byl pohled na hladovějící lid, který po západu slunka plížil se po mezích nebo políku mlýnu s tlumokem na zádech, ač třeba jako úředník nebo řemeslník nebyl na tento jev zvyklý. Jeden nedůvěřoval druhému a proto jakmile se měli dva potkat, buďto prchal dále do polí, nebo padl na zem a schovával obličej. Zdejší mlynáři Stanislav Straka z Bechova, Václav Karásek a Bohumil Homolka z Dolního Bousova, František Havlík ze Šlejferny, Miroslav Bobek z Ošovic a Josef Opočenský ze Střehomi, všichni lidem dle možností vyhověli. V roce 1943 byly zavřeny mlýny Karáskova, Opočenského a Jaroslava Kolomazníka ze Střehomi. V důsledku toho zůstaly ve zdejších obvodě v provozu jen čtyři mlýny, u nichž se večer soustřeďovaly davy lidí a vyčkávaly mnohdy dlouho po půlnoci, až na ně přijde řada, aby si mohly něco ze mlýna domů přinést.

Velký nedostatek zavládl též u otopu. Dříví bylo málo a uhlí ještě méně. Dříví se ze zdejších lesů vyváželo do Říše. Kmeny byli zdejší občané nuceni zpracovat – očistit kůru z kmenů. Dováželo se sem to nejpodřadnější uhlí, které se prodávalo pouze po kilech. Tak se stávalo, že dvě i více rodin musely vařit na společné plotně, aby mohly oběd dovařit. V místnostech obývacích byla všeobecně zima.

Po lesích pobíhalo mnoho uprchlých ruských a anglických zajatců, kteří večer nebo k půlnoci plížili se do vesnic, klepali na okna a prosili o nějaké sousto. Každý jim jistě rád pomohl, avšak jakmile zaklepal na okno němcofila, tento pak ohlásil případ zdejšímu přednostovi Janu Svobodovi, který bydlel v cukrovaru a druhého

dne již o tom věděli němečtí úředníci v Jičíně. Pak nařizovali četnictvu prohledání lesů za pomoci služebních psů. Na zdejší stanici byl poslán strážmistr Josef Novotný se služebním psem Šalonem z Nymburka. Partyzány ale jejich ochránci převedli do jiného úseku lesa. Prohledávání lesů bylo tak vždy bez výsledku.

Po porážce Němců u Stalingradu očekával každý, že se poměry zlepší, avšak okupanti stávali se stále zuřivějšími. Když se bitevní čára přiblížila k Těšínu, počaly zdejší krajem projíždět velké kolony civilních německých osob z Polska nebo ze západního Ruska. Osobám těm se říkalo národní hosté. Denně se zde v Dolním Bousově vařilo ve škole 600–1000 obědů. Koně nebo hovězí dobytek musel se jim dát do stáje, i když dobytek zdejšího rolníka byl mimo maštal. Nikdo s národními hosty nesympatizoval, což je nejvíce mrzelo. Jelikož dlouhou cestou byl jejich potah značně unaven, byli zdejší rolníci nuceni dávat své potahy a vozy k dispozici a dopravit národní hosty do Mladé Boleslavi, do Dobručky anebo i dále. Pak ihned nato přišlo nařízení kácet nejlepší stromy v lese a dělat z nich zábrany na silnicích. Kdo měl potah, svázal dřevo z lesů, nebo dovážel písek na zábrany. Kdo potah neměl, musel pracovat sám. Obchody a dílny se zavřely, školy měly střídavé vyučování, to je ob jeden den. Tato veškerá práce a námaha nebyla Němcům nic platná, neboť pádem Berlína blížila se rychle úplná porážka Němců a tím také konec druhé světové války.

Přiblížil se den 5. května 1945, když o 12.35 rozhlas z Prahy volal na pomoc české četnictvo a policii. Právě v tu dobu bylo ze zdejšího nádraží telefonicky voláno zdejší četnictvo na pomoc, neboť na nádraží byl zadržen vlak, v němž cestovali 4 němečtí ozbrojení vojáci, kteří se zdráhali vydat zbraně. Jejich odzbrojením dostaly se prvé 4 pušky, několik pancéřových pěstí a ručních granátů do našich rukou. Naši muži veškerého stáří přihlásili se ihned na zdejší stanici ku konání vojenské služby a byly jim dány k dispozici ony zabavené zbraně. Velitel zdejší stanice vyjednával nejprve telefonicky s velitelem vojenského skladu Kurtem Hildebrantem, aby skladiště vydal bez boje. Hejtman Hildebrant domluvil se s velitelem vojenské posádky, která měla skladiště střežit, hejtmanem Fuchsem. Ten odepřel skladiště bez boje vydat. Proto jel vrchní strážmistr

František Fořt vyjednávat osobně o vydání skladiště bez boje. Vyjednávání opět nemělo výsledek, neboť hejtman Fuchs se vyslovil, že budou bojovat do posledního muže a do posledního náboje. Odejel tedy vrchní strážmistr František Fořt s nepořízenou zpět a na poloviční cestě k Dolnímu Bousovu potkal MUDr. Františka Vaňka z Dolního Bousova, který byl telefonicky volán k raněnému partyzánovi, který byl střelen u cukrovaru do stehna nábojem dum-dum. Vrchní strážmistr Fořt vrátil se zpět s MUDr. Vaňkem do cukrovaru, kde po ošetření raněného vyjednával MUDr. Vaněk o vydání skladiště bez boje. Avšak vyjednávání bylo opět bezvýsledné. K večeru dne 5. 5. 1945 rozestavily se se kolem cukrovaru naše stráže a střežily, aby Němci neuprchli. Telefonní spojení bylo přerušeno. Dne 6. 5. o deváté hodině jel znovu MUDr. Vaněk se svým zetěm Václavem Čepem k vyjednávání s hejtmany Hildebrantem a Fuchsem. Když opět odešli skladiště bez boje vydat, byla jim dána lhůta do 15. hodiny s tím, že nevydají-li skladiště bez boje, bude proti nim podniknut útok. Byla však obava z posádky v cukrovaru, která byla dobře vyzbrojena čtyřmi automaty a třiceti vojenskými puškami, kdežto naše stráže málo vycvičené a slabě ozbrojené, nemohly počítat s velkým úspěchem. Vzdor tomu když o 14.30 byla do četnických kasáren podána zpráva, že Němci natáčejí auta a chystají se k odjezdu, sebral poručík v záloze Václav Čep veškeré přítomné muže, tito se vyzbrojili revoly, ručními granáty, puškami a pancéřovými pěstmi a zaskočili Němce vyjíždějící z cukrovaru. Sotva tři německá auta popojela asi 300 metrů od skladiště, bylo na ně vypáleno několik ran, přičemž jeden Němec byl zabit a hejtman Hildebrant byl těžce raněn do ramene. Nato se hned ihned celá posádka německého vojska vzdala. Do večera dne 8. 5. 1945 bylo zde zajato 130 Němců, kteří byli dáni do školy, kde ve druhém patře byli přísně střeženi. Skladiště bylo obsazeno našimi strážemi a na všech domech v Dolním Bousově byly vztyčeny vlajky v československých barvách. Ustanovil se první Národní výbor, jehož velitelem byl MUDr. František Vaněk, major v záloze.

Dne 7. 5. 1945 v dopoledních hodinách volala četnická stanice Domousnice, že v Ledcích se Němci zmocňují velkého skladiště střeliva, které bylo již několik hodin v našich rukách. Ihned odjelo tam na pomoc nákladní auto s dvaceti muži z nichž

dva byli v boji usmrceni a sice Emil Chalupa a Josef Anděl. K večeru téhož dne přivedli z Horního Bousova do Dolního Bousova dva Němce, o nichž bylo prohlášeno, že jsou od Gestapa v Hradci Králové. Oba byli na dvoře četnických kasáren zastřeleni. Po tomto činu nastala obava, že kdyby Němci přišli do Dolního Bousova a měli jen trochu možnost, mohli by se krutě pomstít za činy dosud vykonané. Proto prohlásil poručík v záloze profesor Václav Čep, že se veškeré mužstvo musí stáhnout do lesa a vezme s sebou i zajaté Němce. To se také dne 8. 5. 1945 o šesté hodině ranní uskutečnilo. Němci byli dáni do zděné stodoly rolníka Šefty na samotě u lesa a u nich ponechaná silná stráž. Poručík Václav Čep s ostatními odešel do myslivny Miroslava Ritra.

Na stanici zůstali pouze vrchní strážmistr František Fořt, kapitán v.v. Josef Volf, vrchní strážmistr v.v. Jan Charvát a respicient finanční stráže Josef Havelka. V poledních hodinách dne 8. 5. 1945 bylo telefonováno ze Sobotky a pak hned nato ze Března, že po silnici k Pyrámu jede větší množství pancéřových aut. Třebaže v Horním Bousově byly stráže varovány, aby se do boje nepouštěly, neuposlechly, a tak bylo u Pyrámu 14 našich lidí popraveno. Těla těchto popravených byla pohřbena ve společném hrobě po pravé straně před vchodem na zdejší hřbitov, kde jsou jejich jména uvedena.

Dne 9. 5. asi o 14. hodině hlásila četnická stanice Sobotka, že od Sobotky k Markvarticům jede velká kolona pancéřových aut. Po malé chvíli volaly Markvartice, že kolona pancéřových aut odbočuje k Dolnímu Bousovu. Ihned nato bylo již slyšet střelbu, neboť naše slabé stráže pustily se do boje proti obrněným vozům, a tak v boji byl zabit Karel Smetana z Dolního Bousova a na protější straně padl jeden Němec. Jakmile se Němci přiblížili ke stodole rolníka Šefty, křičeli v ní uzavření Němci o pomoc. Vozy Němců zastavily a vojínů se hnali ke stodole. Naše stráže uprchly, načež Němci vyrazili vrata, uprchli a stodolu zapálili. V Dolním Bousově na ně vystřelil Josef Jakubec ze Spařenec a při pronásledování vběhl do domu trafikanta Tejkla, kde v průjezdu postavil pušku a utekl přes dvůr pryč. Německý voják pronásledoval Jakubce a když v průjezdu našel pušku, zastřelil Tejkla i jeho manželku. Pak Němci řádili ještě v obci velmi zle, ale díky osudu, že neměli

Květen 1945 pohřeb padlých. Tři muži v popředí (zleva) Karel Žďárský, Ladislav Kocvera a Jan Čertík

již mnoho času. Přestříleli telefonní dráty, stříleli do oken, po ulicích, takže veškeré obyvatelstvo opustilo město a hledalo záchranu v polích. Hlídka na četnické stanici byla též nucena se stáhnout za stodolu a kasárna opustit. Jelikož nápisy byly odstraněny, proběhli Němci kolem kasáren, aniž by vnikli dovnitř. Když Němci shledali, že jim v Dolním Bousově nikdo více neklade odpor, opustili město, a tak poslední ozbrojení Němci prošli Bousovem.

Druhého dne ráno roznesla se zpráva, že v poledne přijedou do Dolního Bousova vojínů Rudé armády. Celé město vyzdobilo se prapory a očekával se jejich příjezd. Přijeli odpoledne dne 10. května 1945 a byli slavnostně uvítáni. Téhož dne odpoledne byla prohlášena rozhlasem samostatnost naší osvobozené republiky. Po lesích zůstalo však ještě porůznu mnoho Němců, kteří byli v krátké době schytáni.

Dne 11. května byl společný pohřeb všech osob popravených u Pyrámu, jakož i osob zabitých v boji u Ledců a zastřelených v Dolním Bousově. Dne 14. května byla mobilisace 12. ročníků mužstva z okresu Jičín, ale chyběl pro ně oděv, takže několik dní nosili svůj civilní oděv ve službě. Dne 15. května byl převezzen četnický strážmistr Josef Doškář z nemocnice v Roudnici, kde zemřel na tyfus. Jmenovaný byl od 1. 8. 1944 v koncentračním táboře v Terezíně, pro neznámou příčinu, údajně pro ilegální činnost. Od 9. května počali se vracet muži, kteří byli v koncentračních táborech a zůstali naživu. Vraceli se s podlomeným zdravím a mnozí vyhlíželi jak kost a kůže, takže se sotva z nádra-

ží domů dobelhali. Mnoho bylo těch, kteří v koncentračních táborech zahynuli.

Po odchodu Němců ustanovily se v každé obci Revoluční národní výbory, jejichž první předsedové byli: v Dolním Bousově MUDr. František Vaněk, v Rohatsku František Borovička, v Bechově mlynář Stanislav Straka, v Obrubcích rolník Josef Svoboda, v Obrubech Josef Kostrba, v Přeperech Josef Jahoda, v Horním Bousově řídící učitel Ervín Holas, v Kdanicích Josef Jenček, v Markvarticích Václav Voves a ve Skuříně Josef Egrt. Jakmile byla země česká osvobozena od německé hordy, počalo ihned zatýkání fašistů a zrádců národa českého, aby se jim dostalo zaslouženého trestu. Hlavní z nich byli: Alois Pour z Markvartic jakožto předseda Krajského vedení NOF, Jan Svoboda, přednosta v.v. z Dolního Bousova, Václav Svoboda z Dolního Bousova a Vojtěch Svoboda, farář čsl. církve.

Koncem května 1945 navrátil se lid opět ku svému obvyklému zaměstnání a teprve tehdy zavládl všude úplný klid. Dne 30. června 1945 byla výnosem Ministerstva vnitra č. 3700-26/8-45-V-4 zřízena organizace SNB, do níž byly pojaty složky bývalého četnictva, státní a městské policie.

Tento zápis v Památníku četnictva není ani datován, ani podepsán. Je ale jasné, že ho musela zaznamenat osoba přímo zapojená do popisovaných událostí. O její identitě se můžeme jenom dohadovat, ale je jasné, že to musel být buď František Fořt nebo Jan Čertík - pouze oni strávili celou dobu okupace v Dolním Bousově.

Miloslav Ječný

Přepis Valentovy kroniky – 3. část

Z minulého čísla zpravodaje pokračuje zápis o založení čtenářského spolku:

Napotom pak ještě přibyl Olomůcký časopis a Záhřebský. Stanovy byly potvrzeny c. k. místodržitelstvím v Praze. Na časopisy jsme spláceli po 10. zl. měsíčně. V takovémto čilém rozkvětu trval spolek čtyři roky v celém pořádku, až napotom z oněch volebních třenic výborových, které v našem sídle mnoho nezmaru a škody způsobily, se spolek rozpadnul a zaniknul.

Založení ochotnického divadla

Roku 1859 vzpomněli jsme sobě z dlouhé chvíle, jak bychom sobě divadlo založili, neb se zde hrálo divadlo v roce 1848, 1849, 1850 pod řízením p. Václ. Folprechta, stavitele. Ačkoliv nám z toho samého předešlého divadla nic nepozůstalo nežli nějaká přílbice. Bylo nám to dosti těžké od toho nejmenšího až po posledního řídití, neb od města jsme ničehož neobdrželi a sami na sebe jsme odkázáni byli. Zakladatelé jsou p. Václ. Folprecht, Josef Valenta, Václ. Čejka, V. Paleček (viz v knize od Mikuláše Boleslavského „Divadelní ochotník“ jest popis Dol. Bousovský otištěn. Dáno Jos. Valentou do tisku).

Plátno jsme koupili a malbu vykonal p. Novák, malíř ze Sobotky, v místnosti u p. Václ. Loudy na Příhoně, na sále. Ochotníci, kteří se ustavili na spoluúčinkující: p. Václ. Paleček, V. Čejka, Jos. Valenta, Jan Janda, V. Folprecht, Jan Folprecht, Jan Stínka, Jan Pelc, Ig. Havlík coby komikr, V. Kužel, J. Veselý. Ženské sl. Marie Karbanová, dcera učitele a velmi dobrá herečka v každém způsobu chvály hodná, M. Jandová, Anna Cvrčková, Bařinková. Říditelství na se přijal p. Václ. Folprecht, napotom Jos. Valenta, který již pořád nadále onen zástoj držeti musel. Důkazem jest kniha divadelní založená Jos. Valentou a sepsané veškeré knihy a listiny atd.

Veleb. Pán Jan Nep. Kollator slavil své druhotiny, totiž padesátiletou památku svého posvěcení na kněžství, ku kterému slavnosti obdržel kanovnícký karal? a berlu od biskupa. Kterýžto drží onen svatý na velkém oltáři na rukou, neb po smrti P. děkana J. Kollatora by snad do lehkých rukou nepřišla a nebylo s ní pohrdáno. Vzpomenul sobě kostelník Ig. Veselý, by se onomu svatému jeho hůl obyčejná vzala a dala se mu za ni tato berla, což se stalo, ta samá jest to. Těž daroval před svou

smrtí p. J. Kollator, děkan, onoho sv. Jana do kostela. Tam, kde stojí, nechal vysekat do zdi pro něj místo na oltáři. Tohoto sv. Jana sobě ukoupil aneb snad dal schválně ulítí ze železa hned, když byl na Libošovicích za faráře. Když pak se přistěhoval sem, dal si jej do zahrádky před okna na podstavci. Napotom před smrtí jej dal do kostela. Nejraději u něho sloužil mše svaté. Jakož i také onen obraz P. Marie, kterýžto obdržel od svých rodičů jako kněz. Když byl teprve na něm seznal velikou cenu, neb ona P. Maria, může se postavit, na kterou stranu chceš, všude na tě kouká. Tento obraz má býti kopie, neb druhý obraz jest v Řimě v papežském kostele. Neb sem přišli někteří malíři jako Hellich, Kander a obdivovali jej. Napotom přišel sem jistý arcibiskup ze Slezska a kupoval od něj onen obraz za velkou cenu, což ale on nechtěl prodati. Řekl, že jest to jeho velmi zamilovaný obraz, což také dokázáno jest, že mu byl nejmilejší, kterýžto také po jeho smrti odkázal na oltář sv. Jana, by tam byl, což se stalo.

Měšťanská záložna

S přičiněním p. Dr. Frant. Mrázka utvořila se zde také záložna dne 1. ledna 1863. Zakladatelé záložny jsou: p. Dr. Mrázek, Jan Horáček, Al. Havlík, Jan Janda, Václ. Malý, Vojt. Drbohlav, Václ. Hanuš, Jos. Karban. Za předsedu zvolen Dr. Mrázek, pokladník Jan Horáček, zápisník Jos. Valenta. Základ účtu byl dán na 12 zl. 50 kr. neb po 3 zl. měsíčně první rok, což činilo za rok dohromady 1800 zl. vloženého vkladu a uloženo. Napotom se dále a upisovalo a peníze z vůkolí rolníci sem nosili vkládat napotom při stavbě cukrovaru. Těž záložna již zvolila dále 6000 zl. na akcie a též do cukrovaru zapůjčovala, co zapotřebí bylo. Tímto činem však se zapletla a roku 1873 vzala za své a mnoho lidu učinila nešťastným. Což se stalo za panování Al. Havlíka, předsedy, a Jana Horáčka co pokladníka. Ačkoliv se mohla ještě vypořádat bankrotem, ale dobrým šmejdem p. Al. Havlíka to nešlo, neb on z toho měl později dobrý užitek, neb za směnku dal potom, co chtěl. A tak se ze svých ran vylízal a pomaličku to vypořádal, jak dále k založení cukrovaru poznamenám. Z toho arci přišel soud, ale z něho nic nepošlo, neb se to předešlo.

Hodiny na chrámu Páně

Tyto samé hodiny bývaly uloženy v kostele na oratoriu po mnohá léta. Žádný

si jich nevšímal. Až potom Václ. Hanuš, kolář, natahoval po několik roků hodiny na radnici. Jedenkrátě sobě na ty staré hodiny vzpomenu a prohlížel je. V tom čase však se stará radnice, která se nacházela uprostřed náměstí tam, kde nyní socha P. Marie stojí. Na tom místě stála radnice, jak dále naznačeno bude, která se rozbourala, a nová na tomto nejlepším místě postavila. Že však jsme byli ten čas bez hodin, prohlédli jsme ony staré hodiny, opravili jsme je a na chrám Páně jsme je dali. Největší oběť učinil Václ. Hanuš, který svými penězi vše zakládal a obstarával. Já pak a Lori Janů jsme ony opovězené hodiny do pořádku uvedli a postavili na věž a dobře jdou. Ony hodiny dle pověsti pocházejí, jak staří sousedé vypravují, ze hradu valečovského. Tam byly ukoupené a na starou radnici postavené. Napotom se porouchaly a nepořádně šly. Tedy ukoupilo město nové hodiny od Martince z Jičína a tyto staré uložilo do kostela. Kteréžto mnoho roků dobrou službu konati mohou. Ciferníky jsou malované a zlacené ode mne, Valenty. Když pak nová radnice se postavila, dali jsme zase ony hodiny druhé na věž radního domu.

Napodobení starého radního domu, jenž stál uprostřed náměstí tam, kde nyní socha P. Marie stojí. Za sochou jest studna zasypaná, která byla u radnice. Socha P. Marie stála dřív před Cvrčkovou hospodou, asi 4 sáhy od ní. Na straně radnice stálo 5 masných krámů pro řezníky a šlachta. Za tím stál obecní dům, též velký, z kamene. Z toho materiálu přišla dobrá část na stavbu novou, nyní stojící.

Založení cukrovaru

V počátku roku 1869 a 1870 utvořeny byly spolky všeliké, čtenářské, zpěvacké atd. Měli jsme skoro všechny spolky zde, hlavně čtenářský se velmi zmáhal. Při té příležitosti časopisy byly zaplaveny všelikými zprávami o cukrovarech, jak veliké množství užítku se z nich těží. Takto páni dopisovatelé podněcovali každého čtenáře a dodávali velké chutě k stavbám cukrovarů, kterých se v několika málo letech velké množství postavilo. Tak také i zde povstala myšlenka stavení takového závodu, ke kterémužto myšlence také dodával nám chuti kniže Hugo Taxis, majitel cukrovaru v Dolním Cetně.

Pokračování příště

Je těžké být prezidentem

Nejdříve jen lehounké tahy obyčejnou tužkou, které však naznačují, že ruka je už poměrně zkušená a rozhodně neskicuje náhodně. O deset minut později se již jasně rýsuje hlava muže. A ne ledajakého muže, ale přímo prezidenta Petra Pavla. V době, kdy však grafit zanechává svou stopu na papíru ještě prezidentem není, zbývá zhruba dvacet minut do jeho inaugurace. Sedíme v učebně 9. B dolnobousovské základní školy a společně sledujeme na interaktivní tabuli přímý přenos z Pražského hradu.

Žáci sledující v rámci výtvarné výchovy tuto historickou událost kreslí, nebo malují dle vlastního uvážení výtvar vztahující se právě k aktuálnímu dění. Téma není nijak blíže specifikované, je jim ponechána velká svoboda vyjádření. Pod jejich rukama se tak rýsuje nejen portrét Petra Pavla, ale například osobní vůz, kterým prezident jezdí. Dále vzniká státní znak, vlajka, hradní stráž, panorama Pražského hradu či krasopisem vyvedená slova České státní hymny.

Přestože volební právo ještě studenti devátých tříd nemají, vlastní názor na politické dění však ano. Společně jsme se proto zamýšleli nad tím, co se právě děje, jaké u toho prožívají emoce, a co by například chtěli do budoucna.

1. Jako první se nabízela samozřejmě otázka, jak vnímají nového prezidenta, jak se jim zatím líbí, a zda vnímají už teď nějaké změny.

Filip Z.: Líbí se mi velice!

Denisa: Já si myslím, že Petr Pavel je férový chlap, a doufám, že bude Českou republiku jako prezident vést dobře.

Petr: Zatím to jde. Asi bude více vidět, ne jako Miloš Zeman

Karolína: Jsem spokojená. Změnu zatím moc nevidím, ale myslím si, že je hodně reprezentativní.

Katka S.: Já jsem spokojená a doufám, že nějaká změna bude.

Mirek: Jsem spokojený, že na hradě je někdo, kdo reprezentuje a není v akváriu.

Filip T.: Ano, jsem spokojený. Je to lepší, než byl Zeman.

2. Zamýšleli jsme se nad tím, zda je napadlo, že by jednou kandidovali na post prezidenta, či prezidentky České republiky.

Katka S.: Asi ne, protože to obnáší docela velkou zodpovědnost. V podstatě nad celým státem.

Petra: Nechtěla bych kandidovat na prezidentku, protože bych nechtěla řešit problémy.

Katka P.: Já bych upřímně nikdy nekandidovala, protože bych nechtěla mít takovou zodpovědnost a bála bych se, že něco pokazím.

3. Na to, zda půjdou za pár let k volbám, až dovrší osmnáct let, tak většina žáků odpověděla kladně, zde jedna odpověď za všechny.

Katka S.: Já určitě půjdu volit. Já bych byla ráda, kdyby všichni začali volit. Sice to není povinný, ale je lepší, když se takhle vyjádří než nedělat nic.

4. Ohledně sledování politického dění se názor jednotlivých studentů také mnoho nelišil.

Karolína: Myslím si, že sledovat politické dění je důležité. Každý by se měl o dění zajímat alespoň trochu.

Katka S.: Nepřijde mi to důležité, mě to moc nezajímá, ale když je nějaká zmínka o politice, tak si ji přečtu.

Petra Š.: Přijde mi to důležitý. Aspoň víme, co se děje ve vládě.

5. Pro prezidenta bude jistě velmi náročné i to, že přichází v podstatě zcela o své soukromí. Co si tedy myslí devátáci o tom, jak by měl prezident trávit svůj volný čas, pokud mu náhodou nějaký zbyde? A má vůbec právo na volný čas?

Denisa: Právo by určitě měl mít, ale být prezidentem je těžká záležitost, takže nevím, kolik času na tu rodinu má.

Katka S.: Právo určitě má, protože já kdybych byla prezidentkou, taky bych se věnovala svým koníčkům a osobnímu životu. Asi bych nevydržela furt něco řešit nebo se zajímat stále o nějaké problémy. Je potřeba si také odpočinout.

Karolína: Určitě ano. Všichni jsme jenom lidi.

Petra Š.: Má právo si ve svém volném čase dělat co chce.

Zuzana Zemanová

Florbalisté ZŠ Dolní Bousov bojovali na třech frontách

Florbalová liga volného času, organizovaná Domem dětí a mládeže Větrník Liberec, pořádala v sezóně 2022–2023 soutěže pro čtyři věkové kategorie. Ve třech startovala i družstva reprezentující ZŠ Dolní Bousov, neobsadila jen soutěž elévů.

Mladší žáci. Po několika letech jsme znovu nastoupili i v této kategorii, a to až v jejím průběhu. Tým byl poskládaný z nováčků a průběžně se vytvářel po celou sezónu. Druhé místo je tak skvělý úspěch. **Sestava, střelci:** Vaněk (brankář), Šimon Pilař (9 branek), Pastorek (9), Hofrichter, Klimpera, Pavlíček, Keller (28), Karásek, Jonáš (9), Černý, Hercik (8), Bulíř (8), Procházka. Vedoucí týmu: David Pilař. **Tabulka:** 1. TJ Sokol Hodkovice – 34 bodů, 2. ZŠ Dolní Bousov – 21 bodů,

3. DDM Liberec 16 bodů, 4. SCP Český Dub – 12 bodů, 5. SK Osečná – 7 bodů.

Starší žáci. Po loňském prvním místě jsme očekávali i v letošní sezóně boj o titul. Polovina zápasů však kolidovala s termíny fotbalových zápasů starších žáků nebo dorostu a zápasy jsme tak museli odehrát s úzkým kádrem nebo s mladšími žáky. Konečně třetí místo je tak naše nejhorší umístění v historii. **Sestava:** Karn, Bartko (brankáři), Štolovský, Skála, Svoboda, Hadač, David Zvěřina, Štěpán Pilař, Šimon Pilař, Černožorský, Buriánek, Gabaš, Keller, Procházka, Tábořský, Kořátko. Nejlepší střelec: Štolovský. Vedoucí týmu: David Pilař, Tomáš Zvěřina. **Tabulka:** 1. TJ Sokol Benátky – 33 bodů, 2. TJ Sokol Hodkovice – 24 bodů, 3. ZŠ Dolní Bousov – 15 bodů, 4.

SCP Český Dub – 12 bodů, 5. DDM Liberec – 6 bodů.

Dorost. Tato kategorie měla letos svůj první ročník. Od začátku to byl souboj Dolního Bousova s Hodkovicemi, s kterými jsme dvakrát vyhráli a dvakrát prohráli. Bohužel jsme jednou zaváhali s Libercem, a titul tak získaly Hodkovice. **Sestava, střelci:** Pažout, Karn (brankáři), Ondřej Pilař (15 branek), Olbrich (13), Bárta, Rejzek (10), Grunt, Štolovský (17), Skála, Svoboda (9), Hadač (11), David Zvěřina, Lukáš Zvěřina, Bartoníček. Vedoucí týmu: Jiří Pilař, Tomáš Zvěřina. **Tabulka:** 1. TJ Sokol Hodkovice – 30 bodů, 2. ZŠ Dolní Bousov – 27 bodů, 3. DDM Liberec – 13 bodů, 4. TJ Sokol Nymburk – 1 bod.

Jiří Pilař

Žákovský fotbalový turnaj

Fotbalový areál SK Kosmonosy hostil okresní kolo žákovského fotbalu McDo-

nald's Cupu, který má letos na programu už 24. ročník.

V kategorii A, což jsou žáci prvních až třetích ročníků základních škol, soutěžilo celkem šest týmů. Naše škola se umístila na krásném 3. místě. Pohár, medaile a diplom jim předávali prvoligoví fotbalisté Mladé Boleslavi Denis Donát a Lukáš Mašek. Na všechny žáky jsme moc pyšní a gratulujeme.

Velké poděkování si zaslouží také pan Lukáš Macek za výborné vedení týmu a pan Pavel Svoboda za odvoz.

Naši reprezentanti: Ela Kmentová, Justýna Kellerová, Matěj Vinický, David Anděl, Štěpán Vokoun, Jan Šťastný, Tomáš Brezáni, Matouš Vynikal, Vladimír Švanda, Ondřej Švec a Nikolas Macek.

Kategorie A:

7. ZŠ Mladá Boleslav
1. ZŠ Benátky nad Jizerou
- ZŠ Dolní Bousov
- ZŠ Kněžmost
5. ZŠ Mladá Boleslav
9. ZŠ Mladá Boleslav

Radka Štěpánková

Knížní novinky

Tipy z městské knihovny:

Naučná literatura:

- ◆ **Generál Pavel** – v rozhovorech s Jolanou Voldánovou
- ◆ **Bohyně nestárnou** – tajný recept na zářivou vitalitu a zdraví
- ◆ **Textilní zvířátka pro batolata** – vlastnoručně ušitá
- ◆ **Tašky** – pletené, háčkované, drhané, vyšívané a šité
- ◆ **Věnečky** – více než 100 kreativních nápadů

Krimi:

- ◆ **Zatmění** (J. Nesbo) 13. případ Harryho Holea. Harry se vrací domů z Los Angeles, kde se marně snažil upít se k smrti. V patách má vymahače dluhů a před sebou vraždu dvou mladých žen.
- ◆ **Vraní oko** (M. Klevisová) Detektivní román české autorky, ve kterém se kriminalista Josef Bergman vydává řešit případ vraždy v ptačí rezervaci.
- ◆ **Satanovo sousto** (M. Kallentoft) Náhodná kolemjdoucí v parku najde mrtvolu mladého homosexuála. Tělo je zohavené a vyšetřovatelé objeví děsivý detail: hluboká kousnutí zřejmě způsobená člověkem.

Romány:

- ◆ **Les v domě** (H. Mornštajnová) Dramatický příběh o tom, že nic v životě není takové, jak to na první pohled vypadá, a že žádné tajemství není nikdy pohřbeno tak hluboko, aby se nedalo vykopat. Říkají jí Cécora a vypadá to, že je na světě nedopatřením.
- ◆ **Lucemburská epopej I.** (V. Vondruška) První kniha historické série, věnované lucemburské epoše českých dějin, se soustředí na příběh „krále cizince“ Jana Lucemburského.
- ◆ **Malinka** (D. Táborská) Několik lidských příběhů propojených rodičovstvím. Ústřední postavou je nalezenec Malka, kterou adoptovali ke svým dvěma synům Ina s Jaromírem.
- ◆ **Neděle odpoledne** (V. Hanišová) Každá rodina má své tradice. Některá má i tajemství. Podivínská matka malého Tea vzdělává doma a namísto procházek a setkávání s jinými dětmi ho vodí do komunitního náboženského centra.

Představujeme fond knihovny – 3. část

Půjčujeme časopisy

V sérii článků o fondu dolnobousovské knihovny se dnes zaměříme na časopisy. Předplatné časopisů, tak jako ceny jiných věcí, se stále zdražuje. Není výjimkou, že roční předplatné stojí více než 1500 Kč. V dnešní době inflace a vysokých nákladů na živobytí jistě mnoho z vás přivítá možnost si pro svůj oblíbený časopis přijít do knihovny.

Výpůjční doba časopisů je stanovena na dva týdny, což je o polovinu kratší než u knih. Je to z toho důvodu, že časopisy obsahují aktuální informace, které velmi rychle zastarávají. Chceme tak umožnit přečíst si poslední číslo časopisu co nejdříve lidem v nejkratší možné době.

A co nabízíme? V oddělení pro dospělé je k dispozici více než 20 aktuálních titulů,

v oddělení pro děti 5 titulů. Některé tituly pro dospělé již v současné době neodebíráme, ale máme k dispozici jejich rozsáhlý archiv.

Vybírat si můžete z těchto titulů: Svět motorů, Dekor, Epoque, Rozmarýna, Receptář, Krásný rok, Pravý domácí časopis, Týdeník Květy, Naše krásná zahrada, Tina, Lidé a země, Vlasta, History revue, Chatař & chalupář, Praktická žena Kreativ, Marianne bydlení, Burda, DTest, Moje země, Zdraví, Od Ještěda k Troskám, Reflex, Respekt, Bousovák, Vital plus, Čtyřlístek, Puntík, Sluníčko, Pevnost, Raketa.

Přijďte k nám do knihovny

Dita Říhová

Pokračování příště

Slova

Napadlo by vás, že jste schopni během půlhodinového čtení najít v textu několik slov, která souvisí s vámi, s vaším životem, s vašimi zážitky? Když toto zadání Olinka vyslovila, pomyslela jsem si, že najít takové slovo bude asi velmi obtížné. Ale když jste pozornými a přemýšlivými čtenáři, zjistíte, že tento úkol se dá docela dobře splnit. A že je zábavný. A že byste klidně mohli ještě pokračovat, protože vás to nutí hledat... A je jedno, jakou knihu dr-

žíte v ruce. Může to být fantasy, klasický román nebo dokonce komiks.

Byl to vlastně skvělý závěr květnového klubu. Po skvělém úvodu to ani nemohlo být jinak. Dovedla bych donekonečna poslouchat Olinku, jak nám vypráví o knižním veletrhu Svět knihy Praha, o tamější atmosféře, o prodejcích, o knihách a autorech, o setkáních a setkáváních, o dětech z jejího čtenářského klubu... Zážitků za ty tři dny, v nichž veletrh navštívila, měla spoustu. Lze jen tiše sedět, naslouchat a možná... i trochu závidět.

Ingrid Mendlíková

Čtenářské kluby na Světě knihy

/přelomeno ze strany 1/

Čas neúprosně běží, po třetí hodině se opět scházíme na místě srazu, opouštíme výstavní areál a vydáváme se na cestu domů.

Sobota je opět ve znamení veletrhu, nechci ochudit o tuto literární událost ani poslední tři čtenáře, kteří se nemohli zúčastnit v týdnu. Potřetí a naposledy vstupujeme mezi knižní stánky, navštívujeme besedy se spisovateli, v sobotu se jich koná snad nejvíce ze všech dnů festivalu. Prostory mezi stánky jsou dnes přeplněné

čtenáři, spisovateli a lidmi, kteří se točí kolem knih. Nechybí ani známé osobnosti, které se bez velkého přemlouvání fotí se svými fanoušky a podepisují se jim.

V neděli ještě z nostalgie z ruky nesundávám veletržní pásku a při vaření oběda si zapnu Radiožurnál, kde právě vysílají živý rozhovor se spisovatelem Joachimem B. Schmidtem, který byl jednou z hlavních literárních hvězd festivalu. Poslechem rozhovoru udělám definitivní tečku za letošním Světem knihy. Tak zase za rok!

Olga Trísková

Naší krajinou chod'te pomalu

Když vystoupil z autobusu poslední návštěvník Slavičího háje nedávno o neděli, uvítal jsem je v „Krajině před rájem“. Název mne napadl kdysi nad dokumentem o Českém ráji, který ukazoval nejstarší chráněnou oblast ze vzduchu. Kamera poctivě vybírala unikáty a mně začalo být líto krajiny mojí kolem Dolního Bousova. Už jsem najednou nechtěl vidět tisíckrát kdekým představené Trosky, Hruboskalsko a Kost, přál jsem si kameru přes Humprecht natočit k jihu, ke Klenici. Než přešly titulky, byl název místa na světě. Teď lidé na cestě v Slavičím háji čekají, co z těch pár větví a hrstky trávy vyčarují. Proč vlastně ČSO májovou návštěvu do programu zařadila. Nic mne v tom dopolední nezklamalo. Slavíci zpívali, květiny nevysoko nad zemí rozprostíraly vůně a když jsme došli po cestě ke Zvolínku, u tabule naučné stezky se posadil na lavičku nejspíš nejstarší člen výpravy a prohlásil: „*Není uměním mluvit o významnostech v rezervacích. Umění je pochopit a představit obyčejnou krajinu, jako je tahle*“. Zájezd totiž předešlý den navštívil významný ptačí park Českolipska.

Naší krajinou je dobré chodit pomalu. Kdo má čas a může si to dovolit, zažije mnohé. Kamenitou cestou plnou oblázků, které kdysi připlavila stará Jizera, když tekla tudy k Labi, jdu a prohlížím v letité deformaci štěrku. Je po dešti a valouny se potřebně lesknou. Za takové situace při opravdu pomalém procházení lze nasbírat minerály opravdu krásné. Acháty, záhnědy, křišťály a dokonce i zkamenělé dřevo – araukarit. To vše je původem z končin okolo Kozákova, Nové Paky. Řeka nerosty v staletích ohladila a dokoulela k nám. Sloje písku drahé kameny pozvolna vydávají k povrchu, abychom se mohli podívat opravdu hluboko do historie české krajiny. Abychom mohli zapřemýšlet nad všemi těmi zázraky a doprovodnými ději kolem každého z nich.

Byl jsem v rámci spravování naučných stezek kontrolou u studánky, u Podlesníku. Voda se v Žbeličku drží tak, že přetéká a zurčí ve výlevce, než odečte Kotelskou strouhou pryč. V šachtě je třpytná, hladina se sama čistí. Teď v čase svěže zelených korun kyselé olšiny je zážitkem okolo jít. A stejně je tomu na obou stez-

kách předešlých, i tam je jaro v plných obrátkách a vycházka bude příjemná. Květen ovšem brzy odejde, stromy se stanou matnější vyzrálým listím, zem se vypraží a přestane vydechovat vlhkost. Teď je čas vyrazit ven. Kdo můžete, zážitek si rozhodně dopřejte.

Pavel Kverek

Přírodovědný kroužek na soutěži

V pátek jsme podnikli celodenní výlet do Dětenic, kde probíhalo základní kolo soutěže Zlatý list. Protože jsme ani jedno z družstev neměli v kompletní sestavě, náš cíl vůbec nebyl vyhrát, jen se zúčastnit. V sále místní tělocvičny se sešlo přes 100 dětí z různých škol v okolí (Jičíněves, Rožďalovice, Dětenice, Dolní Bousov). Organizátor David Vališka ze Stromu Dětenice všechny seznámil s tím, jak a kde bude soutěž probíhat. Nejmladší dětské týmy vyrazily do zámeckého parku. Tam měly na stromech připevněné úkoly, na které odpovídaly zaškrtnutím ANO/NE. Některé z úkolů byly i formou poznávačky fotografií rostlin a živočichů. Po splnění vědomostní

části soutěže děti pracovaly na vytvoření posteru – plakátu, na kterém měly ztvárnit, jakým způsobem v kolektivu pomáhají přírodě. K dispozici byly velkoformátové čtvrtky, barevné papíry, nůžky, lepidla, fixy a pastelky. Vedoucí byli asi týden dopředu upozorněni, že velké množství bodů může družstvo získat právě za vytvoření plakátu o práci pro přírodu, a že je možné s sebou přivést i fotografie, jak děti tuto činnost uskutečňují, aby je při vyrábění postru použily. V mezích, co vznikl po splnění vědomostní části a vyráběním plakátu, si účastníci v dílničkách mohli vyrobit krmitko pro motýly nebo hmyzí hotel z květináče a přírodnin. Část soutěže s vyráběním pla-

kátu byla završena jeho obhajobou. Děti hovořily o tom, co pro přírodu dělají a lektor zjišťoval podrobnosti. Některé práce byly velmi povedené. Brzy odpoledne nastalo vyhlášení výsledků. Běžné družstvo se skládá ze dvou hlídek po třech dětech. Body za správné odpovědi z vědomostní části se sčítají za každé dítě. Například: na obrázku je lasice hranostaj. Jedno dítě z hlídky ji bezpečně pozná a pojmenuje, ostatní s ním souhlasí a získají celkem tři body za tuto otázku. Každé z našich družstev bylo předem znevýhodněné, protože místo 3+3 děti soutěžily jen 2+2, v nejmladší kategorii dokonce jen 2+0. Přesto je vidět, že naše děti mají výborné znalosti. Družstvo

tvořené čtyřmi šesťáky skončilo ve své kategorii na 4. místě a naši nejstarší dokonce postoupili do krajského kola soutěže, přestože soutěžili jen ve čtyřech a čtvrtá žákyně byla doplněna z nižší třídy. Těšíme se tedy na víkend 12. -14. 5., kdy v Dolním Lochově proběhne krajské kolo soutěže. Kromě sobotního soutěžení a dobrodružných nocí strávených ve stanu bohatý program slibuje i komentované pozorování nočního nebe nebo netopýří show.

Po návratu z Dětenic jsme se ještě byli podívat u městských úlů, jak jsou na tom včelky, o které spolu se včelařem Jiřím Říhou pečujeme. Menší z úlů byl úplně prázdný, ve větším byl zbytek včelstva bez královny. Včely tam létaly jen na cukrové zásoby, co mají od podzimu uložené v plástvích. Uvidíme, zda se podaří koupit někde oddělky a vychovat nové včely.

*Za Přírodovědný kroužek
Pavla Bartková a Lenka Hejnová*

Živnosti a povolání na Bechově a Svobodíně

Od počátku 19. století do 1. poloviny 20. století

Nejstarší údaje o tom, jaké živnosti provozovali či jakému povolání se obyvatelé Bechova a Svobodína v 19. století věnovali, najdeme v původních zápisech bechovské kroniky. Jejím vedením byl od roku 1927 pověřen řídicí učitel Karel Pavlišta. O sepsání paměti ho požádal tehdejší starosta František Hradec ze Svobodína. Pavlišta hledal v zemských deskách, v archivech i v soukromých zápiscích p. Kříže v Obrubcích, také čerpal ze vzpomínek nejstarších pamětníků v té době žijících – Františka Zeithamla, Václava Srba, pana Libicha a Julie Klauzové. V hledání mu pomohly i obecní matriky.

Mnohé údaje můžeme také vyčíst z matriky zdejší školy z let 1891-1928, neboť je u jména každého žáka uváděno jméno otce a jeho povolání, pokud otec již nežil, bylo pak uváděno jméno a povolání matky. Většinou bylo v příslušné kolonce napsáno „vdova“.

Většina obyvatel obou vsí se živila zemědělstvím. Rodiny měly menší či větší hospodářství, mnozí mají v kolonce povolání zapsáno „domkár“ či „chalupník“.

Domkár, chalupník – takto byli označováni ti, kteří vlastnili dům s menší výměrou polností, někdy jen se zahradou. Hospoda-

řili na svém pozemku nebo se nechali najímat na práci na panských polích, často pracovali jako námezdní zemědělci či řemeslníci. Uvádí se, že chalupník měl svůj dům, tedy chalupu, zahradu a menší plochu polí. Ve venkovské hierarchii stál nejvýše sedlák, který se počítal jako čtyři chalupníci nebo osm baráčníků. Baráčník vlastnil domek, obvykle bez polí, někdy s malou zahrádkou. Mezi domkáře či chalupníky se řadila většina obyvatel obou našich vsí. I ti, kteří se věnovali nějakému řemeslu.

Podle dohledatelných údajů v obecní kronice a matrice školy se na Bechově a Svobodíně vyskytovaly tyto živnosti:

Bechov

Mlynář – Mlín (č. 1), tzv. Balákův, koupil pan Balák ve velmi zanedbaném stavu od pana Říhy v roce 1906, ten ho koupil v roce 1868 od notáře Machka. Balák v roce 1920 přestavěl mlýn na motorový. Později vlastnila mlýn rodina Strakových.

Obuvník – Chalupa (č. 2) náležela v roce 1816 Antonínu Soustružníkovi. Obuvnictví provozoval ještě jeho vnuk Josef Soustružník až do roku 1927.

Majitel parní pily – Bohumil Zeithaml, v roce 1908 zřídil v č. 3, které koupil od Jana Bobka, parní pilu na řezání dříví, která velmi dobře prospívala. Vše prodal

v roce 1921 panu Jindřichu Maštálkovi, který pilu přestěhoval do Bousova a přeměnil ji na elektrickou.

Hostinský – Majitelem hospody (č. 4) byl také Bohumil Zeithaml, chalupu koupil od rodiny Klauzových jeho otec František Zeithaml. V roce 1900 hospoda i s čísly 2, 3 a přes cestu ležícím číslem 21 vyhořela, chalupy byly znovu vystavěny. V roce 1912 koupil hostinec Josef Jansa z Martinovic, když v roce 1918 ovdověl, prodal živnost Václavu Langrovi z Vlčího Pole. Langrovi provozovali hostinec až do 50. let, kdy jim majetek vyvlastnili komunisté. Hostinec býval i v čísle 16, majitelé se velmi měnili. V roce 1840 byl držitelem Václav Najman. Stavení zdědila dcera Anna, která třikrát ovdověla, a tak hospodu prodala. Následovalo několik dalších majitelů a kolem roku 1920 byla chalupa prodána v dražbě za 45 000 Kč, koupila ji městská spořitelna v Sobotce. Od roku 1936 vlastnila dům rodina Šťastných.

Obecní pasák, obecní posel – bydlel původně v č. 6, v obecní pastoušce. V roce 1818 ji obýval Antonín Klauz a poté se zde vystřídalo několik rodin. Koncem 19. a počátkem 20. století zastávala službu obecního posla dokonce žena, vdova Kateřina Králová. Od roku 1925 do roku 1933 žila v domku rozvedená Anna Srbová.

Krejčí - Jiří Veselý (č. 6), posl. čtvrtina 19. st., dalším byl Josef Šolc, který zemřel na bojišti 1. světové války, žil a pracoval v chalupě č. 19.

Tesař - František Horáček žil od roku 1892 v chalupě č. 7, kterou vyženil. Jeho žena ji zdědila po svém dědečkovi Horčičkovi. Dalším tesařem byl František Šťastný z Obrubců, který koupil č. 17 v roce 1916. Od 18. století vlastnil chalupu rod Dlouhých, později další.

Kramář - František Horáček (č. 7), podle zápisu v matrice „v létě ve světě, v zimě v Bechově“, 80. - 90. léta 19. st.

Majitel traktorového družstva - Jiří Janoušek z č. 10. Kronika uvádí, že „nepochopením členstva se rozpadlo a on sám nakoupil traktor Fordson.“

Majitelé rybníků - bývalí porybní na březenském panství koupili rybníky „v obci ležící od Holubky k číslu 11. V obecních zápisech zapsán Václav Bobek, nar. 1842. Jeho syn Miroslav, původně listonoš, pracoval po válce ve zdejší mlýně. Další syn Robert si postavil domek na Svobodíně a věnoval se truhlářině.“

Dělník v cukrovaru - František Klauz (č. 14), nar. 1888.

Zedník - František Veselý (asi v nájmu v č. 14), František Kostrba (č. 24), přelom století.

Truhlář - Robert Bobek (č. 15).
Hajný - František Veselý (č. 16), posl. čtvrtina 19. st.

Mládek ve mlýně - Josef Hrdý, který se přiznal do čísla 18.

Kovář - František Zeithaml (č. 20), posl. čtvrtina 19. st.

Obuvník - Karel Dusil pobýval začátkem 20. st. s rodinou v domě č. 4, zřejmě v podnájmu. Další obuvník Vratislav Dubský pobýval v podnájmu v č. 17, zač. 20. st. Obuvníkem byl koncem 19. st. i Josef Bartoň z č. 20.

Cestář - František Hortlík (č. 21), také tesař a domkář, posl. čtvrtina 19. st.

Rolnice - Anna Dutá (č. 22), provdaná Malíková, nar. 1885.

Dělník - Josef Bouček (č. 23), také domkář, posl. čtvrtina 19. st., děti Anežka, Josef, Františka. - Jan Dutý (č. 6), posl. čtvrtina 19. st.

Správce školy (č. 25) - Ludvík Krix (1882-1919), Karel Pavlišta (1919-1935), Boh. Mádle (1935-1936), Jan Škaloud

(1936-1941), František Holý (1941-1944), Josef Vodhánil (1944-1953), Zdeněk Doulbalík (1954-1955), Otto Havle (1956-1960).

Jan Bobek (č. 3), Josef Klauz (č. 5), Václav Dvořák (č. 5), Jan Dutý (č. 6), Ladislav Soustružník (č. 8), František Dlouhý (č. 8), Alois Kyzivát (č. 8), Josef Dlouhý (č. 9), Václav Novotný (č. 9), Josef Král (č. 10), František Janoušek (č. 10), Václav Bobek (č. 11), Antonín Najman (č. 12), Josef Javůrek (č. 13), Štěpán Dvořák (č. 13), Josef Klauz (č. 14), František Kvapil (č. 15), Jan Bobek (č. 17), František Šťastný (č. 17), Josef Najman (č. 19), František Kavalír (č. 19), Jan Podobský (č. 21)

U některých jmen jsou uvedena totožná domovní čísla. V některých chalupách žili podnájemníci, někde se jedná o změnu majitele či o vyženěné dědictví.

Svobodín

Zedník - František Lín (č. 1), které koupil v roce 1908 od Dutých.

Podruh - Antonín Dutý (č. 4).
Dělník na dráze - Antonín Šrajer (č. 8), poč. 20. st.

Zemědělec - Bohuslav Semík (č. 9).

Tesař - Václav Novotný (č. 10), František Libich (č. 18), oba posl. čtvrtina 19. st.

Truhlář - František Najman (č. 11), posl. čtvrtina 19. st.

Hostinský - František Milner (č. 12), také chalupník. Původní majitel venkovské hospody byl Václav Srb, když ho opustila žena, stavení v roce 1908 prodal sousedovi Milnerovi.

Nádeník - Antonín Dutý (č. 13), posl. čtvrtina 19. st.

Dělník - František Linka (č. 16), posl. čtvrtina 19. st.

Dělnice - Marie Křesálková (č. 17), vdova, měla pět dcer a dva syny. Anna Cihlářová (č. 9).

Řezník - František Bárta (č. 18), poč. 20. st.

Obuvník - Karel Dusil (č. 19), poč. 20. st. Také v č. 26 byl obuvník - Václav Novotný, přelom století. Obuvnictvím se zabýval i Karel Zdobinský (č. 17), poč. 20. st., v roce 1911 se mu narodila dvojčata, Marie a Karel.

Kovář - Josef Folprecht (č. 19).

Hajný - Josef Zdobinský (č. 20), posl. čtvrtina 19. st., další byl Josef Jansa, pře-

lom století, pokračoval František Dlask, poč. 20. st.

Soudní úředník - Ladislav Štalda (č. 22), dům postavil v roce 1932, po válce se odstěhoval a dům pronajímal.

Tovární dělník - Josef Šnýdr (č. 25), poč. 20. st.

Horník - Bedřich Křesálek (č.?), poč. 20. st.

Domkář, chalupník - Jan Dutý (č. 1) - konec 19. st., Jan Mendlík (č. 3) - posl. čtvrtina 19. st., Marie Nováková, vdova (č. 4) - posl. čtvrtina 19. st., Josef Dvořák (č. 5) - posl. čtvrtina 19. st., Josef Dutý (č. 6) - posl. čtvrtina 19. st., Václav Hradec - posl. čtvrtina 19. st. a František Hradec - poč. 20. st. (č. 7), Václav Srb (č. 12), Josef Milner (č. 13), Karel Cidlinský (č. 14), Jan Dufek (č. 15) - posl. čtvrtina 19. st., Josef Křesálek (č. 17), Václav Dusil (č. 19) - posl. čtvrtina 19. st.

Pokud jsem v článku nezmínila některá domovní čísla, je to z toho důvodu, že nebyla v kronice obce ani v zápisech ve školní matrice zmiňována.

Pro zajímavost uvádím také údaje dohledatelné na internetu:

V roce 1932 žilo ve vsi Bechov, pod kterou spadal i Svobodín, 280 obyvatel. Byly zde evidovány tyto úřady, živnosti a obchody: obchodník s dobytčím, družstvo pro rozvod elektrické energie, hospodářské strojní družstvo, dva hostince, konfekce, kovář, mlýn, dva obuvníci, pila, obchod se smíšeným zbožím, truhlář.

Ingrid Mendlíková

Svobodín - Roubený dům čp. 2 z konce 18. či začátku 19. století s dvoupásovou skládanou lomenicí.

20. ročník fotbalového turnaje starších přípravek

Ročníky 2012 a mladší pod záštitou starosty města Dolní Bousov se konal 1. 5. 2023.

Již po 20té se 1. května uskutečnil na dolnobousovském stadionu fotbalový turnaj starších přípravek U11 (tentokrát hráči ročník narození 2012 a mladší). Starosta města Dolní Bousov Miroslav Boček, pod jehož záštitou se turnaj koná, přivítal 8 družstev, která byla rozdělena do dvou skupin. Skupina A - DBSK U11, AC Sparta Praha - dívky, SK Jičín, FK Dobrovice. Skupina B - Sporting MB, Výběr OFS MB, SK Kosmonosy, SK Sobotka. Ve skupinách hrál každý s každým. První dva týmy ze skupin po-

stoupily do zápasů o 1. až 4. místo. Týmy na dalších místech hrály o celkové umístění proti stejnému umístěnému týmu z druhé skupiny.

Do semifinále se probjovala družstva SK Jičín proti Výběru OFS MB a SK Kosmonosy proti dívkám ze Sparty Praha. Naši borci po třetím místě ve skupině podlehli v dalším zápase o umístění SK Sobotka. O 7. místo pak porazili družstvo FK Dobrovice.

Vítězem turnaje se stalo tým Výběru OFS MB, který porazil ve finále SK Kosmonosy 5:3., o třetí místo porazily dívky AC Sparty Praha družstvo SK Jičín 4:0.

Výborně zorganizovaný turnaj za krásného počasí završil 20tiletou historii tohoto turnaje. Speciální pochvala pro organizátory turnaje dorazila o dva dny později přímo z vedení AC Sparta Praha.

Celkové pořadí turnaje:

1. Výběr OFS MB
2. SK Kosmonosy
3. AC Sparta Praha dívky
4. SK Jičín
5. SK Sobotka
6. Sporting Mladá Boleslav
7. Dolnobousovský SK
8. FK Dobrovice

Miroslav Boček

Tým dolnobousovského SK "A" v roce 2022/23. Horní řada: trenér Luděk Holub, asistent Mirek Horák st., zdravotník Radka Faltová, vedoucí týmu Václav Zumr, Ondřej Klíma, Martin Král, Mirek Horák ml., Petr Ježek, Jan Keszeg, František Klíma, Milan Karela, Zdeněk Bělík, Jakub Šolc. Spodní řada: David Boško, Michal Horák, Jakub Kasal, Matěj Falta, Tomáš Šolc, Tomáš Honc a Milan Merva.

Hokej v Bousově stále žije

Další sezóna HC Dolní Bousov v turnovské hokejové lize za účasti soupeřů semilského, jabloneckého a libereckého okresu skončila suverénním vítězstvím mužstva v základní části. Bez jediné porážky, se dvěma remízami ze dvanácti zápasů, Bousováci postoupili přímo do semifinále play off, které však prohráli 1:2 na zápasy s pozdějším vítězem ze Svijan.

Soupiska: Ráček Norbert, Vacek Tomáš, Polák Roman (brankáři), Vodháněl

Lukáš, Kollátor Aleš, Šimek Jiří, Svoboda Vítězslav, Anděl Václav, Štros Radek, Černoušek Ondřej, Antl Zdeněk, Kryštof Petr, Piša Radek, Planý Jakub, Varečka Vratislav, Kirschner Milan, Keltyčka Lukáš, Houška Jan, Stehlík Michal, Dinga Aleš, Mojžíšek Matěj, Kaulfus Tomáš, Zeman Přemysl, Bouchner David, Hanzlík Marek. **Tabulka:** 1. HC Dolní Bousov - 22 bodů, 2. HC Gasservis Liberec - 17, 3. HC Pěnčín - 16, 4. HC Svijany - 13, 5. HC

Draci Lišný - 7, 6. HC MH Jablonec n. N. - 5, 7. HC Sokol Turnov - 4. V kanadském bodování obsadil Michal Stehlík 11. místo se 17 body (12 branek + 5 asistencí), Vítězslav Svoboda byl dvanáctý také se 17 body (10 + 7), čtrnáctý byl Tomáš Kaulfus (7 + 9), sedmnáctý Jakub Planý (11 + 4) a dvaadvacátý Lukáš Keltyčka (6 + 7).

Čtvrtfinále: Liberec - Turnov 19:3, 5:0, Pěnčín - Jablonec n. N. 8:3, 7:2, Svijany - Lišný 5:0, 11:3. **Semifinále:** Dolní Bousov - Svijany 8:6, 3:4, 5:7, Liberec - Pěnčín 4:6, 2:5. **Finále:** Pěnčín - Svijany 2:7, 4:10.

Jiří Pilar

Stolní tenis

Níže jsou konečné tabulky regionálních soutěží po skončení sezóny 2022-2023. S umístěním jsme spokojeni, sezónu považujeme za velmi vydařenou. Za zmínku jistě stojí, že Eliška Hlaváčková také hostovala v TTC Bělá pod Bezdězem v divizi žen a Martina Vlasáková hostovala v TJ AŠ Mladá Boleslav, kde hrála 2. ligu žen.

Dne 30. dubna 2023 se zúčastnila regionálních přeborů jednotlivců mládeže Nikola Nohová. V kategorii dívek U13 obsadila ve dvouhře 3. místo a ve smíšené čtyřhře 2. místo. V kategorii dívek U15 obsadila ve dvouhře 2. místo a ve smíšené čtyřhře 3. místo. Tedy získala 4 medailové umístění v jeden den. Kategorie dívek U19, kde by reprezentovala Eliška Hlaváčková, byla bohužel zrušena.

Jan Jihlavec

Družstvo A v základní sestavě - zleva: Milošlav Štolovský, Tadeáš Odstrčilík, Martina Vlasáková a Jan Noha

Regionální soutěž 1. třídy

Poř.	Družstvo	PU	V	R	P	K	Skóre	Body
1	TJ Sokol Podlázky A	22	20	1	1	0	288 108	63
2	TJ Sokol Kosmonosy B	22	17	3	2	0	276 120	59
3	TTC Bělá pod Bezdězem C	22	16	1	5	0	218 178	55
4	TJ Sokol Mnichovo Hradiště D	22	12	2	8	0	229 167	48
5	TJ Sokol Otradovice A	22	12	0	10	0	208 188	46
6	ST Dolní Bousov A	22	12	0	10	0	205 191	46
7	TJ AŠ Mladá Boleslav B	22	10	1	11	0	190 206	43
8	TJ Březovice A	22	10	0	12	0	196 200	42
9	TTC Josefův Důl A	22	8	1	13	0	179 217	39
10	SK Dolní Stakory A	22	4	2	16	0	130 266	32
11	TJ Sokol Březno A	22	3	0	19	0	147 249	28
12	TJ Plazy A	22	2	1	18	1	110 286	26

Regionální soutěž 2. třídy

Poř.	Družstvo	PU	V	R	P	K	Skóre	Body
1	TJ Slavoj Čistá A	22	19	1	2	0	267 129	61
2	TJ Sokol Kosmonosy C	22	16	5	1	0	255 141	59
3	TJ Sokol Chotětov	22	17	2	3	0	280 116	58
4	ST Dolní Bousov B	22	14	1	7	0	235 161	51
5	TJ Sokol Otradovice B	22	10	1	11	0	177 219	43
6	TJ Sokol Kněžmost A	22	9	2	11	0	187 209	42
7	TJ Sokol Podlázky C	22	8	4	10	0	182 214	42
8	TTC Bělá pod Bezdězem D	22	8	3	11	0	188 208	41
9	TJ Sokol Podlázky B	22	6	4	12	0	169 227	38
10	SK Dolní Stakory B	22	5	2	15	0	156 240	34
11	Sokol Březno ST A	22	5	1	16	0	155 241	33
12	TJ Plazy B	22	1	2	19	0	125 271	26

Regionální soutěž 3. třídy

Poř.	Družstvo	PU	V	R	P	K	Skóre	Body
1	TJ Sokol Mnichovo Hradiště E	22	22	0	0	0	303 93	66
2	TTC Bělá pod Bezdězem E	22	16	3	3	0	228 168	57
3	TJ Sokol Podlázky D	22	12	2	8	0	227 169	48
4	ST Dolní Bousov C	22	10	3	9	0	206 190	45
5	TJ AŠ Mladá Boleslav C	22	9	4	9	0	210 186	44
6	TJ Březovice B	22	9	3	10	0	191 205	43
7	SK Dolní Stakory C	22	8	3	11	0	176 220	41
8	TJ Slavoj Čistá B	22	6	5	11	0	166 230	39
9	TJ Sokol Kněžmost B	22	7	3	12	0	176 220	39
10	TJ Sokol Otradovice C	22	7	3	12	0	180 216	39
11	TTC Josefův Důl B	22	5	4	13	0	174 222	36
12	Sokol Březno ST B	22	2	5	15	0	139 257	31

Regionální soutěž 4. třídy

Poř.	Družstvo	PU	V	R	P	K	Skóre	Body
1	TJ Sokol Otradovice D	18	15	1	2	0	222 102	49
2	TJ Sokol Mnichovo Hradiště F	18	13	0	5	0	197 127	44
3	TJ Sokol Kosmonosy D	18	13	0	5	0	186 138	44
4	TJ Březovice C	18	6	3	9	0	158 166	33
5	TTC HESO Nepřevázka	18	5	2	11	0	135 189	30
6	SK Dolní Stakory D	18	4	1	13	0	118 206	27
7	ST Dolní Bousov D	18	3	1	14	0	118 206	25

Honza a Tomáš reprezentovali v Maďarsku

Kolem legendy českého armwrestlingu Františka Živného v posledních letech vytvořila početná skupina vyznavačů páky, mezi nimiž nechybí ani mladí. A dva borci z nastupující generace, Jan Toman a Tomáš Kanalaš, si svoji sílu poprvé vyzkoušeli i v reprezentaci U 18 na soutěži Visegrad v maďarském městě Fót v těsné blízkosti Budapešti. To je soutěž armwrestlingových nadějí z Česka, Slovenska a Maďarska, pořádaná každý rok. A jak si vedli? Jan Toman v kategorii do 75 kg skončil druhý na levou i pravou ruku, Tomáš Kanalaš byl v kategorii do 65 kg osmý na levou a sedmý na pravou ruku. A to byl důvod, proč jsem si s žáky prvního ročníku průmyslovky v Jičíně (Tomáš) a Mladé Boleslavi (Jan) popovídal o jejich zážitcích i jejich vztahu k armwrestlingu.

Jak byste hodnotili svoji první účast na soutěži v zahraničí? Jan: „*Start v Maďarsku se nám povedl. Do juniorské reprezentace jsme se dostali na základě předchozích výsledků. Nominoval nás prezident České asociace armwrestlingu Milan Hyršal, mimochodem Bousovák. Problémem bylo, že asociace hradí pouze část nákladů. Takže jsme si museli část nákladů na start v Maďarsku zaplatit sami. Účast na turnaji Visegrad nás každého stála tři tisíce korun.*“

Kdy jste se k armwrestlingu dostali? Jan: „*Páku dělám dva roky, dává mi velké zkušenosti jak trénovat a moc mě baví. Trénují mě Milan Hyršal a František Živný, kteří mi předávají své poznatky, které získali.*“ Tomáš: „*Já jsem se k páce dostal ve dvanácti. Nedělal jsem žádný sport a přišla za mnou mamka, že mě přihlásila k panu Živnému na páku a že budu u něho trénovat. Já jsem trochu cvičil už předtím. Páku tedy dělám čtyři roky, ale se zdravotními přestávkami, protože mám občas problémy se zády. Trénujeme společně jednou až třikrát týdně a ještě trénuje každý sám. Já chodím do posilovny v hale nebo cvičím doma. Na společných trénincích jsou na programu speciální cviky na páku.*“

Co považujete za svůj největší dosavadní úspěch? Jan: „*Mým největším úspěchem byla dvě druhá místa na soutěži v Maďarsku a dvě druhá místa na Mistrovství České republiky.*“ Tomáš: „*Určitě titul mistra České republiky na obě ruce. Ono se v minulých letech moc nezávodilo kvůli covidu a pak jsem měl zdravotní problémy.*“

Zajímalo mě, zda si to rozdali někdy proti sobě, přestože jsou různé váhové kategorie. Honza je v kategorii o deset kilogramů vyšší, než Tomáš. A dozvěděl jsem se, že každý trénuje se za stolem tahají. Na pravačku ve vršku většinou vyhraje Honza, ve spodku jsou boje vyrovnané. Na levačku vyhrává ve spodku Tomáš, ve vršku Honza. A někdy si to rozdají i s Františkem Živným, ale tam jde především u učení techniky. Při tréninku neposilují s maximálními váhami, ale intenzivně v sériích. A na biceps dal Tomáš třicet kilo sedmkrát za sebou, Honza stejnou váhu zvládá také.

Jak berete svého trenéra Živného? Jan: „*František Živný je nejúspěšnější pákař u nás. Beru ho především jako mentora a trenéra, ale on je stále velmi dobrý závodník.*“ Tomáš: „*S Františkem máme všichni kamarádské vztahy. My junioři k němu máme velký respekt vzhledem k tomu, co všechno dokázal. Snažíme se být stále lepší, protože nás tak učí.*“

Nejbližší akci je Golemova ruka, která se koná v Bousově. Jak se na ní připravujete? Jan: „*Ve středu jsem měl poslední trénink, do soboty, kdy jsou závody, budu regenerovat. Na soutěž se těším, v mé váhové kategorii bude nabitě, bude v ní kolem dvanácti borců. Chtěl bych skončit na bedně.*“ Tomáš: „*Já jsem po delší zdravotní pauze, soutěž v Maďarsku byla mou první. Po ní následoval lehký trénink a především regenerace a odpočinek před Golemovkou. Na ni se těším, bude to zajímavé. Komunitu armwrestlingu tvoří úžasní lidé, zapálení pro svůj sport. V mé váhové kategorii bývá kolem osmi lidí, jak dopadnu, neumím odhadnout. A oba asi půjdeme jak junioři, tak muže.*“

Jak jde spojit střední škola a trénování? A vědí spolužáci, čemu se věnujete? Jan: „*Někdy je to hodně náročné, protože učiva je na průmyslovce mnohem víc, než na základce. Téměř každý den, když se domluvíme, jdu na trénink. Spolužáci vědí, co dělám za sport a chtěli si to se mnou rozdat. Nikdo neuspěl.*“ Tomáš: „*Z Jičína jsem doma většinou kolem čtvrté hodiny. Podle rozvrhu ve škole a času trénuji. Chce to hodně energie a síly. Spolužáci vědí, čemu se věnuji. Mnozí si informace o mě vyhledali na internetu. Někteří se věnují cvičení a chtěli by se páce také věnovat.*“

Honzu i Tomáše dnes páka baví. Jak dlouho se jí budou věnovat, si ale nedokážou představit. Honza páku miluje a myslí si, že u ní vydrží hodně dlouho. Tomáše drží u páky i komunita lidí kolem ní. Dokáže si představit, že se páce jako zálibě bude věnovat celý život. Jejich vzorem jsou František Živný a Milan Hyršal. Jsou nadšení z toho, že u dvou úspěšných pákařů mohou trénovat.

A jak si vedli na Golemově ruce, která se konala v sobotu 25. března v dolnobousovské sokolovně? Tomáš Kanalaš skončil mezi junioři do 65 kg druhý na pravou i levou ruku, mezi muži byl na levačku sedmý a na pravou ruku devátý. Jan Toman v juniorech do 75 kg byl pátý na levou a třetí na pravou ruku, v mužích pátý na levačku a šestnáctý na pravačku. A na Mistrovství České republiky, které se konalo 8. května v Životicích u Nového Jičína, obsadil Toman mezi junioři dvakrát druhé místo, mezi muži byl dvakrát třetí.

Golemova ruka: Junioři, do 65 kg: Tomáš Kanalaš L 2, P 2. **Do 75 kg:** Jan Toman L 5, P 3, Michal Buriánek L 6, P 8. **Nad 75 kg:** Michal Filipovič L 5, P 3. **Muži, do 65 kg:** Tomáš Kanalaš L 7, P 9. **Do 75 kg:** Jan Toman L 5, P 16. **Do 85 kg:** Borys Epelman L 14, P 4. **Nad 105 kg:** Martin Konůpek L 2, P 3, Michal Matějka L 4, Milan Čapek L 5, P 5, Lukáš Prácheňský L 7, P 9, Aleš Doležal I 8, P 8. **Maters, nad 100 kg:** Milan Čapek L 2, P 3, Lukáš Prácheňský L 3, P 4, František Živný P 1. **Muži open bez rozdílu vah pravá ruka:** 1. Gábor Botto, Maďarsko, 2. František Živný.

Mistrovství ČR: Junioři, do 15 let, do 75 kg: Matyáš Huk L 2, P 3, Jan Klačanský L 4, P 4. **Junioři, do 18 let, do 75 kg:** Jan Toman L 2, P 2. **Nad 75 kg:** Michal Filipovič L 5, P 3. **Muži, do 75 kg:** Jan Toman L 3, P 3, Štěpán Gramer L 8, P 8, David Zapadlo L 10, P 6. **Do 95 kg:** Borys Epelman L 4, P 3, Vít Vorobel L 6, P 6. **Nad 105 kg:** Martin Konůpek I, P 3, Michal Matějka L 5, Milan Čapek L 6, P 5, Aleš Doležal L 9, P 9. **Masters, nad 100 kg:** František Živný L 2, P 1, Milan Čapek L 4. P 3. Mezi 14 kluby se AWK Dolní Bousov umístil na třetím místě.

Miloslav Ječný

FVE PRO OHŘEV VODY V BOJLERU

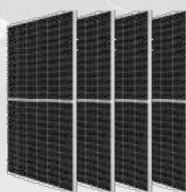
- Ostrovní řešení pro sezónní ohřev vody s bojlerem s jednou spirálou
- Kombinovaný systém pro ohřev teplé vody s jednou spirálou
- Ostrovní celoroční ohřev teplé vody s bojlerem se dvěma spirálami

Výhody:

- Nezávislost na distribuční síti
- Neřešíte baterie
- Většinu roku teplá voda **ZDARMA**
- Úspora ročních nákladů až 12.000 Kč*

* kalkulováno pro Dražice OKCE 125 S/2,2 kW

SOLARNA STŘECHU

Bezpečí Vašeho domova

JABLOTRON

CREATING ALARMS

- ▶ Zabezpečovací zařízení
- ▶ Domácí automatizace
- ▶ Kamerové systémy
- ▶ Regulace topení
- ▶ Měření spotřeby elektrické energie
- ▶ Monitor dechu NANNY

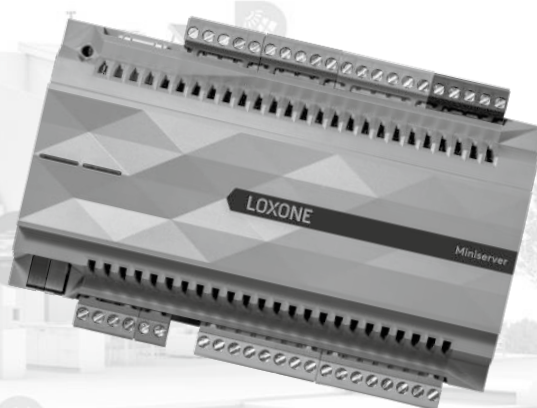

Systém inteligentního domu

LOXONE

Create Automation

- ▶ Řízení osvětlení, stínění
- ▶ Provoz na 24V
- ▶ Řízení topení, chlazení, větrání
- ▶ Integrovaný alarm
- ▶ Ozvučení domu
- ▶ Nabíjení elektromobilů

PRODEJ | MONTÁŽ | SERVIS | PORADENSTVÍ | REALIZACE NA KLÍČ
Kontakt: Richard Nocar | alarmyprodomy.eu | tel. 774 040 471

S námi ušetříte v roce 2023 ..

S námi postavíte dům od sklepa až po půdu.

přijďte
a vezměte s sebou tento
KUPÓN
& ušetříte

15%

Sleva platí při odběru nad 1500 Kč
na výrobky viz. tento leták.

• pohledové zdivo • zámková dlažba • tenkostěnné tvárnice • ztracené bednění • zahradní prvky

DOBIÁŠ, spol. s r. o. • Kněžmost 237 • tel.: 326 784 092

• www.dobias-knezmost.cz • www.alidal.cz

Poděkování

Děkuji touto cestou městskému úřadu za blahopřání a dárek k mým kulatým narozeninám.

Josef Hruška

Upřímně děkuji zdejšímu obecnímu úřadu za blahopřání a dárek k mým 80. narozeninám.

Libuše Janoušková, Na Sídlišti

MASÁŽE

diagnostika, terapie, maderoterapie
(k odstranění celulitidy), tejpování a jiné...

Kde: přízemí zdravotního střediska Dolní Bousov

Objednání: na telefonu - 604 138 900

Na vaši návštěvu se těší Kateřina Tojšlová

www.bellafigura.cz

Kulturní tipy

1. 6. Výstava Co se dělo na hodinách výtvarky, práce dětí ze ZŠ, potrvá v galerii Na faře až do 30. 6.

2. 6. KINO v knihovně, 20.00, knihovna, film Život pro samouky

2. 6. Noc kostelů, 17.00, kulturní program a prohlídka kostela sv. Kateřiny,

2. 6. Noc kostelů - Řitovice, 18.00, koncert sboru Rebelcanissimo

17. 6. Otevřená SOBOTA v knihovně, 9-12 mimořádně otevřeno pro veřejnost

18. 6. Westernový dětský den, 15.00, fotbalové hřiště

24. 6. Fichtl MAZEC 24 hodin, závodistiště Rachvala

1. 7. DéBé fest, od 14.00, na Rachvalách, DeBill Heads, Totální nasazení, Ivan Mládek a další

1. – 8. 7. Šrámkova Sobotka, festival českého jazyka, řeči a literatury

5. 7. Hudebně poetický večer, 17.00, podkroví knihovny, Pavla Bartková a Jano Majerčík

7. 7. Letní KINO, 21.30, v zahradě za kostelem, film Aftersun

Aktuální informace a podrobnosti najdete na
www.infocentrum.dolnibousov.cz
a na plakátovacích plochách.

CENTRUM REGENERACE „Marion“

Poradenství v oblasti zdraví.

Masáže, zábaly, pedikúra.

Použití infratechnologie.

Horní Bousov čp 43, tel. 737 971 961

PORADENSTVÍ A SLUŽBY

v oblasti:

- ▶ rakouského infratopení
- ▶ fotovoltaiik
- ▶ prodeje elektromobilů
- ▶ smluvní přepravy elektromobily
- ▶ rezervační dobíjení elektromobilů
- ▶ dobíjecích domácích a veřejných stanic pro elektromobily

VANHILL s.r.o.

nabízí:

společnost **VANHILL s.r.o.**

Horní Bousov 43

tel.: 721 236 158

e-mail: info@vanhill.cz

www.vanhill.cz

Zpravodaj Bousovák, vychází jako dvouměsíčník. Vydavatel: Město Dolní Bousov, nám. TGM 1, 294 04 Dolní Bousov, IČ: 00237680. Vydání povoleno MK ČR pod číslem E 13240. Pověřená redaktorka: Ing. Dita Říhová. Redakce: Ing. Dita Říhová, Miloslav Ječný, Zuzana Zemanová. Náklad 1300 výtisků. Grafická úprava a tisk MS Polygrafie s.r.o., Horka 35, 294 01 Bakov nad Jizerou, www.mspolygrafie.cz.

Příspěvky a inzerci přijímá Městská knihovna a infocentrum, tel.: 322 312 001, 322 312 002, infocentrum@dolni-bousov.cz. Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady zpravodaje. Uzávěrka příštího čísla 15. 5. 2023. Později podané příspěvky nebo neuhrazené inzeráty nebudou otištěny. Děkujeme za pochopení.

25. března 2023 se v místní sokolovně uskutečnila armwrestlingová soutěž Golemova ruka

Golemova ruka - vítěz v kategorii nad 100 kg František Živný

20. ročník fotbalového turnaje starších přípravků pod záštitou starosty města se konal 1. 5. 2023.

Po dešti lze v okolí DB nasbírat krásné minerály - acháty, záhnedky, křišťály i araukarit. Foto: P. Kverek

Vojenský den Na Školniště přitáhl nejenom děti

Město Dolní Bousov vás zve na:

Westernový Dětský den

17.6. 2023 OD 15.00 DO 19.00
FOTBALOVÝ STADION, DOLNÍ BOUSOV

Atrakce

rodeo býk, malý a velký skákací hrad, nafukovací horolezecká stěna,
malování na obličej, barmanská školička

Soutěže o ceny

Poklad - hledání mincí, rybičky - lovení na háček,
puzzle - vkládání tvarů, deska western - hod podkovou,
kaktusy - slalom běh se lžící a míčkem

Kreativní program

Výroba a malování sádrových odlitků

Kouzelné divadlo

s živými zvířaty včetně modelování balónků

Terra Historia - jezdecké ukázky s kaskadérskými prvky

Farma Olbrich - vyjíždky v kočáře pro děti

Ranč u Kovboje - ukázka kování koní, vyjíždky na koních pro děti

Ukázky práskání bičem

Lukáš Písařík & Zuzana H. - rocková kapela

Moderuje: Lucka Unger Adamcová

Sponzoři a partneři

